

သျှင်မ

ချစ်သည်လော မုန်းသည်လော

စာရေးသူမှ ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းမှတ်တမ်းလွှာ

ကျွန်မရေးသားခဲ့သော 'ချစ်သည် လော..မုန်းသည် လော' အမည်ရှိ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းအား ပြည့်စုံပြီးမြောက်သည့် အထိ လိုအပ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာကျိုးကြောင်း အချက်အလက်များ နှင့် ပတ်သက်၍ နားလည်စိတ်ရှည်စွာ အကြံပြုကြည့်ပေးခဲ့သော တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်ကေသီကျော် L.L.B., D.B.L., D.I.L., D.M.L အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း လှိုက်လှဲစွာ မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။ ။

သျှင်မ

အခန်း (၁)

"ကိုခင်ဇော်က ဦးကောင်းထွန်းရဲ့ မွေးစားသားဟုတ်ပါသ လား.."

"ဟုတ်ပါတယ်.."

"သူ့ကိုအိမ်က နှင်ထုတ်ထားတယ်ဆိုတာရော ဟုတ်ပါသ လား.."

"ဟုတ်ပါတယ်.."

"ဒါပေမယ့် အိမ်မှာ နေနေ့ညည ဝင်ထွက်ခွင့်ရှိနေဆဲပဲဆိုတာ ဦး ကောင်းထွန်းငြင်းနိုင်ပါသလား.."

"မငြင်းနိုင်ပါဘူး..မှန်ပါတယ်.."

သရ ခေါင်းညိတ်ပြီး စွန်းထံအကြည့်တစ်ချက်ဝှေ့သွား သည် ။ သူ

ထင်သည့် အ တိုင်း စွန်းရဲ့ မျက်လုံးတွေက ဖျတ်ခနဲဆုံမိတာ နဲ့ နားလည် သွားလောက်အောင် စူးရဲပြင်းထန်နေခဲ့လျက်..။

ဒီမိန်းမ ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးလဲ..။

အလုပ်ကို အလုပ်လို့ လည်း မမြင်..။

"အခင်းဖြစ်တဲ့ ညက အမွေကိစ္စပြောကြဖို့ အတွက် ကိုခင်ဇော် ကို ခင်ဗျားခေါ်ထားတယ်ဆိုတာ မှန်သလား.."

"မမှန်ပါဘူး..ကျွန်တော်သူ့ကိုမခေါ်ထားပါဘူး.."

"ကိုခင်ဇော်ခိုးယူသွားပါတယ်လို့ ခင်ဗျားပြောခဲ့တဲ့ ရတနာ ပစ္စည်းတွေက ခင်ဗျားရဲ့ ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲကလို့ ခင်ဗျားပြောခဲ့တယ် နော်.."

"ဟုတ်ပါတယ်.."

"အဲ့ဒီဘဏ္ဍာတိုက်ကိုဖွင့်နိုင်တဲ့ လို့ဝှက်ကုတ်နံပါတ်ကို ခင် ဗျားတစ်ယောက်အပြင် တခြားလူဘယ်သူမှ မသိကြဘူးဆိုရင် ခင်ဗျား ဘာပြောမလဲ.."

"မှန်ပါတယ်.."

အမှုအခြေအနေသည် သူဌေးကြီးဦးကောင်းထွန်းနှင့် သူရဲ့ စွန့် လွှတ်ထားသည့် မွေးစားသားတို့ ဖြစ်ကာ၊ သူဌေးကြီးမသိဘဲ အိမ်ကိုလာ ရောက်၍ ပစ္စည်းခိုးပါသည် ဟု စွဲဆိုထားခြင်း ဖြစ်၏။

သားဖြစ်သူနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော သူဌေးကြီးဦးကောင်းထွန်း ရဲ့ မျက်နှာမှာ ချမ်းမြေ့ခြင်းမရှိသလို ပစ္စည်းဥစ္စာကြောင့် ဒေါသလော ဘ တက်နေပုံမျိုးလည်း မဖြစ်.. ။

တရားခံအဖြစ်ရှိနေသော မွေးစားသားကိုခင်ဇော်သည် မျက် လွှာချ

ထားကာ ဘယ်ကိုမှ လည်း မကြည့်၊ ဘယ်သူနဲ့ မှ လည်း ပြောဆို ဆက်
သွယ်ချင်ပုံမရှိဘဲ လက်ချောင်းထိပ်တွေ ဖိပွတ်ဆုပ်ချေနေ၏။

"ဒါဆို ကိုခင်ဇော်ကိုခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ပေးခဲ့ပါလျက်နဲ့ ဖောက် ထွင်း
ခိုးယူခဲ့ပါတယ်လို့ ရုံးတော်မှာ လိမ်လည်ထွက်ဆိုခဲ့တာပဲ.."

"ဒီမေးခွန်းကို ကန့်ကွက်ပါတယ်.."

စွန်းရဲ့ တားမြစ်သံက ကြည်လက်ပြတ်သားနေကာ.. ၊

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်..ဒါဟာ ဂုဏ်သိက္ခာကိုထိခိုက်စေတဲ့ အ တွက်
မမေးသင့်တဲ့ မေးခွန်းဖြစ်ပါတယ်.."

တရားသူကြီးက သာရကိုကြည့်၍ .. ၊

"ကန့်ကွက်တာကို လက်ခံတယ်.."

သာရနဲ့ စွန်းတို့ ရဲ့ အကြည့်တွေ ဒိုင်းခနဲပစ်မှန်သွားသလားထင်

ရလောက်အောင် စူးစူးရဲရဲဆိုသွားသည် ။ သာရကချက်ချင်း ပြန်ရုတ်
သိမ်းကာ.. ၊

"ခင်ဗျားရဲ့ နောက်အိမ်ထောင် ဒေါ်စုရတီနဲ့ ကိုခင်ဇော်တို့ အ ချင်းချ
င်းမသင့်မြတ်ကြဘူးဆိုတာမှန်ပါသလား.."

"မှန်ပါတယ်.."

"အိမ်မှာ အတူနေကြစဉ်က အမွေကိစ္စအတွက်နဲ့ စကားများ ရန် ဖြစ်
ကြတာမျိုးရော ဖြစ်ခဲ့ဖူးလား.."

"အဲ့လိုမဟုတ်ပါဘူး..အသက်အရွယ်မတိမ်းမယိမ်းရှိကြတဲ့ လူ ငယ်
ချင်းမို့ မသင့်မြတ်တာမျိုးပါပဲ.."

သာရမျက်ဝန်းတွေက လိုချင်တာကိုဖော်ထုတ်လိုက်ရလို့ ကျေ

နပ်သွားတာမျိုးဖြစ်ကာ၊ တရားသူကြီးကို ဦးညွှတ်ပြီးနောက်ဆုတ်လိုက်
၏။ ထို့ပြင်.. ၊

စိတ်ထဲကလည်း တွေးလိုက်မိသည် ။ 'ဒီမိန်းမ ခုလောက်ဆို ဒေါသ
တွေဘယ်လောက်တောင် ပွထနေမလဲ..'ဟု .. ၊

ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်စလုံး တရားရုံးလွှတ်တော်ရှေ့နေတွေ ဖြစ်
နေကြရကာ၊ တရားလိုတရားခံတစ်ဖက်စီကနေ ရင်ဆိုင်မိကြတိုင်း
ရုံးမှာ လည်း ထုချေလျှောက်လဲရသည် ။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့လည်း အ
ဆင်မပြေ.. ၊

တကယ်ဆို အလုပ်သဘောအရ ထုချေပြိုင်ဆိုင်ပြောရတာ တွေ ကို
အလုပ်ထဲမှာ ပဲ ထားခဲ့ပါလား၊ သူ့ဘက်ကဒီတိုင်းသဘော ထားနိုင် ပေမ
ယ့် စွန်းဆိုသည့် ဇနီးချောက နာမည်နဲ့ လိုက်လည်း လိုက်ပါ ပေသည် ။

လက်ထပ်ပြီးစတည်းက အနိုင်မခံအရှုံးမပေးမာနတွေနဲ့ စခဲ့ ကြတာ
ဒီအလုပ်ကြောင့် ပိုလိုသာ တင်းမာလာခဲ့၏။ ဘယ်လောက် ထိလဲ ဆိုလျှင်
ရင်းနှီးသည့် အသိုင်းအဝိုင်းကလူတွေပါ သူတို့ အိမ်ထောင်

ရေးအကြောင်းသိနေခဲ့ကြသည့် အဖြစ်.. ၊

ခုထိ နှစ်တွေဘယ်လောက်တောင်ကြာခဲ့ပြီလဲ၊ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေ
တစ်ချို့က.. ၊

"မင်းကလည်း အတိဿရပီသပါ့ကွာ..ကိုယ်ကယောက်ျားပဲ စပြီးအ
လျှော့ပေးလိုက်ပေါ့.."

လို့ ပြောဖူးကြ၏။ သို့သော် သူ့ဘက်ကစပြီးလျှော့ပေါ့ပေး လိုက်ဖို့
တော့ စိတ်မကူးပါ၊ 'သူ့မှာ ပဲ ဒေါသရှိတာမဟုတ်..'

"ကိုခင်ဇော်..ဒီအမှုမှာ ခင်ဗျားမှာ အပြစ်မရှိကြောင်း ခုခံချေ ပပါ.."

သရက သူ့အမှုသည် ကို ခုခံချေပစေလျှင် ကိုခင်ဇော်က အသက်တစ်အောင်လောက် မျက်လွှာချ ငြိမ်သက်နေပြီးမှ ..။

"ဖြစ်တဲ့ နေ့က ကျွန်တော့်ကိုအဖေခေါ်လို့ သွားခဲ့တာပါ..ကျွန် တော့်မိထွေးက အမွေကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုမကျေနပ်ခဲ့လို့ .."

"ကိုခင်ဇော်..ကျွန်တော့်မိထွေးဆိုတာ နာမည်ထည့်ပြောပေး ပါ.."

သရက ဝင်မေးလိုက်မှ ခင်ဇော်ကခေါင်းညိတ်၍ ..။

"ဒေါ်စုရတီက အမွေကိစ္စမှာ ကျွန်တော့်ကို ခွဲဝေမပေးချင်တဲ့ အတွက် အိမ်မှာ မနေနိုင်အောင် ပြဿနာအမျိုးမျိုးရှာခဲ့ပါတယ်..ကျွန်တော့်ကိုလူဆိုးလူမိုက်ဖြစ်ပြီး အိမ်ကထွက်သွားရတဲ့ အထိဖြစ်အောင် သူချောက်တွန်းခဲ့တာပါ..အဲဒီညကကျွန်တော်နဲ့ အဖေနှစ်ယောက်တည်းရှိတာပါ..ရတနာပစ္စည်းတွေကို အဖေကိုယ်တိုင်ထုတ်ယူပြီး ပေးခဲ့တာအမှန်ပါ..ကျွန်တော်ဖောက်ထင်းခိုးယူခဲ့တာ မဟုတ်တဲ့ အတွက် ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး.."

ခင်ဇော်ထွက်ဆိုသွားသည့် စကားတွေကြောင့် သရခေါင်း ညိတ်နေ၏။ ပြီးတော့စွန်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ။

စွန်းကဘယ်ကိုမှ မကြည့်ဘဲ သူမစစ်မေးဖို့ အတွက်ပဲ ပြင်ဆင် နေလျက် မေးခွင့်ရသည် နှင့် ..။

"အခင်းဖြစ်တဲ့ ညက ကိုခင်ဇော် ဦးကောင်းထွန်းအိမ်ကို ဘယ် အချိန်မှာ ရောက်ခဲ့တာလဲ.."

ခင်ဇော်ရုတ်တရက်မဖြေဘဲ မျက်လုံးတစ်ချက်ကစားသွား သည် ။ ပြီးမှ နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်သပ်၍ ..။

"ဆယ်နာရီပါ.."

"အဲဒီညရုဏ်နာရီလောက်က ဦးကောင်းထွန်းနေမကောင်းလို့ ဒေါ်စုရ တီတိုက်တဲ့ ဆေးသောက်ပြီး အခန်းထဲဝင်သွားခဲ့တယ်..ကိုးနာရီ ကျော် တဲ့ အထိ ပြန်ထွက်လာတာမမြင်ဘူးလို့ အိမ်အကူဒေါ်ဝင်းက ထွက်ဆို ထားတယ်..ကိုခင်ဇော်ကိုဘယ်သူအိမ်တံခါးဖွင့်ပေးခဲ့တာလဲ.."

"ဟို.."

ခင်ဇော်တစ်ချက်ထစ်ငေါ့သွားသည်။ ပြီးမှ ..။

"အဖေက ကျွန်တော်လာမှာ ကို ပြောထားလို့ သော့မခတ်ထား ပါ ဘူး..ကျွန်တော့်ဘာသာဖွင့်ဝင်သွားတာပါ.."

ဦးကောင်းထွန်းနဲ့ ဒေါ်စုရတီ ခေါ် ဒေါ်စု၏ မျက်နှာတွေက ခင်ဇော်ဖြေနေသည့် အကြောင်းအရာတွေအတိုင်း ပြောင်းလဲပျက်ယွင်း နေခဲ့ကြ၏။ သို့သော်..။

တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် မကြည့်ကြခြင်းက ထူး ဆန်းနေ လေသည်။ သူတို့ ဘယ်လိုအခြေအနေတွေ ရှုပ်ထွေးနေကြမှန်း အဖြေမ ပေါ်သေးသော်လည်း သာရနဲ့ စွန်းရဲ့ အကြည့်တွေကတော့ ဖျတ် ခနဲဆုံမိ လိုက်တိုင်း ရှော့ခံဖြစ်သွားသည့် လျှပ်စစ်ကြိုးတွေလို..။

"ဟုတ်ပါပြီ..အိမ်ထဲရောက်တော့ ဦးကောင်းထွန်းကထွက် စောင့်နေ တာလား..တစ်ယောက်ယောက်ကသွားခေါ်တာလား၊ သွား ခေါ်ပေးတာ ဆိုရင် ဘယ်သူခေါ်ပေးတာလဲ.."

"အဲ့ဒါ.."

ခင်ဇော် ခဏတုံ့ဆိုင်းသွားကာ..။

"ကျွန်တော်ဝင်သွားတာနဲ့ မရှေးမနှောင်းပဲအဖေထွက်လာတာ ပါ.."

"အဲ့ဒီမှာ ပဲ အမွေကိစ္စတစ်ခါတည်းပြောဖြစ်တာလား..တစ်နေ့ ရာထဝ်သွားဖြစ်သေးလား.."

မေးလည်း မေးနိုင်လွန်းသည် ဆိုသည့် အကြည့်တစ်ချက်က စိတ်ရှုပ်ခြင်းတွေပြည့်သိပ်လျက် ခင်ဇော်မျက်ခုံးတွေပါ တွန့်ကုတ်နေခဲ့ ၏။

"အဲ့ဒီမှာ ပဲပြောဖြစ်ကြပါတယ်.."

တရားလိုနှင့် တရားခံကိုယ်တိုင်ရော နှစ်ဖက်သက်ဆိုင်သူတစ် ချို့၏ မျက်နှာတွေမှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုတွေ စိတ်ဝင်စားနေခြင်းတွေ ဖြစ်နေခဲ့လျက် တရားခွင်က လုံးဝတိတ်ကျနေခဲ့၏။

"အမွေကိစ္စတွေပြောကြတယ်..တစ်ခါတည်းပေးလိုက်တယ်လို့ ဆိုတာပါလား.."

"ဟုတ်ပါတယ်.."

"ပြောဆိုပြီးတာနဲ့ ပေးအပ်ပြီးတဲ့ အထိ အချိန်ဘယ်လောက် ကြာမှ ကိုခင်ဇော်ပြန်လာခဲ့တာလဲ.."

"အဲ..တစ်နာရီလောက်ပါပဲ.."

"ဒါဆိုညဆယ့်တစ်နာရီလောက်မှာ ..ကားလည်း မပါ၊ အဖော်လည်း မပါဘဲ ပြန်မယ့်ကိုခင်ဇော်ကို ဦးကောင်းထွန်းက ခန်းဆီးလိုက်ကာ အဟောင်းကြီးနဲ့ ရတနာတွေထည့်ပေးပြီး ဒီတိုင်းပြန်လွှတ်လိုက်တယ်လို့ ပြောတာပါလား.."

ခင်ဇော်ထံမှ ရုတ်တရက်ဖြေသံထွက်မလာခဲ့ဘဲ ခဏကြာမှ .. ၊ "ဟုတ်ပါတယ်.."

စစ်မေးခြင်းတစ်နေ့တာသည် ထိုမှာ ပဲပြီးသွားခဲ့လျက် မွေးစား

သားဖြစ်သူကို ဦးကောင်းထွန်းက တစ်ချက်မှ ငဲ့စောင်းမကြည့်သလို ဇနီးသည် ဒေါ်စုရတီနှင့် လည်း ပြောဆိုခေါ်ပြောခြင်းမရှိ.. ၊

တရားခွင်နားသည် နှင့် ကာယကံရှင်တွေအသီးသီး တိတ် ဆိတ်စွာ ထပြန်သွားကြပြီး သာရနဲ့ စွန်းမျက်နှာချင်းဆိုင် ခြေလှမ်းတွေ တုံ့သွားကြသည် ။

သို့သော်စွန်းက ဖျတ်ခနဲမျက်နှာလွဲ၍ သူ့ရှေ့ကနေထွက်သွား ခဲ့၏။ သာရပင့်သက်ရှုက်ရင်း စိတ်ပျက်စွာခေါင်းတစ်ချက်ခါမိသည် ။

အမှုအခြေအနေက ဘယ်သူသာမှန်းမသိသာသေးပေမယ့် လောလောဆယ်သုံးသပ်ခြင်းအရ သူဌေးဦးကောင်းထွန်းကိုယ်တိုင် ရှေ့ဆက်ရင်ဆိုင်လိုခြင်းမရှိတော့အောင် တရားလိုဘက်က စတင်ယိုင်နဲ့ နေခဲ့ပြီဖြစ်သည် ။

စမိပြီဆိုရေဆုံးရေဖျားလိုက်တတ်သော စွန်းကတော့ကာယ ကံရှင်ထက် ပို၍ နိုင်လိုစိတ်ပြင်းထန်နေခဲ့၏။ သူလည်း ထိုအဖြစ်ကိုသိ နေခဲ့သည် ။ ဒါကြောင့် လည်း စိတ်ညစ်ရပါ၏။

ကိုယ်ကအလုပ်သဘောအတိုင်းပါဝင် အကျိုးဆောင်ပေးရုံ မဟုတ်ဘူး လား၊ ခုတော့ ဒီအမှုကိုရောခုံချေဖျက်နေသည့် ရှေ့နေနှစ် ဦးကိုရော လူအများ အထူးတလည်စိတ်ဝင်စားနေကြကာ မထူးခြားပေ မယ့် ဆန်းပြားသောမှုခင်းတစ်ခုအဖြစ် ရပ်ကျော်ရွာကျော်နိုင်ငံကျော်ခဲ့ လေသည် ။

ထိုအဖြစ်ကို သာရစိတ်ပျက်နေမိသည် ။ လင်မယားနှစ် ယောက်စလုံး ရှေ့နေတွေဖြစ်နေခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မသက်သာခဲ့ရသလို အမှုတစ်ခုတည်းမှာ နှစ်ဖက်ရှေ့နေတွေအဖြစ် ရင်ဆိုင်မိခဲ့တိုင်း... ။

"တီ.."

"ဟ.."

စကားပြောနေရင်း လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဟွန်းတီးနေသည့် ကား
က စွန်းရဲ့ ကား..။

"ခဏလေး.."

ကြားနိုင်လောက်သည့် အကွာအဝေးမဟုတ်ပေမယ့် ပြောရင်း လက်
လှမ်းပြလိုက်ပြီး ဒီဘက်ပြန်လှည့်၍ ..။

"ကျွန်တော်ပြောချင်တာက အမှုသည် ဘက်ကပွင့်လင်းဖို့ ပါ။ တရား
ခံအကျိုးဆောင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်အမှုသည် ဘက်က အ ကုန်
အစင်ပွင့်လင်းမှုက အရေးကြီးဆုံးပဲဒေါ်စိုးစိုး.."

"အကုန်အစင်ပွင့်လင်းမှုဆိုတာ.."

"မမှန်မကန် ကျူးလွန်ထားမိတာတွေကအစပေါ့.."

တရားခံကိုခင်ဇော်ရဲ့ အဒေါ် ဒေါ်စိုးစိုးကတူဖြစ်သူအတွက် ပျာယာခ
တ်နေသည် ။ ဦးကောင်းထွန်းကလည်း ခင်ဇော်ကိုခေါ်မမွေး ခင်တည်း
က ကျေးဇူးရှိထားခဲ့သည့် လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ် ကာ သူမ
တို့ မိသားစုအနေနဲ့ ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် လူလည်း မဟုတ်..။

ဒါပေမယ့် ခင်ဇော်ဒီလောက်ထိ မကြံစည်မလှုပ်ရှားရဲဘူးဆို တာလ
ည်း ယုံကြည်နေခဲ့သည် ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်တူကိုလွတ်မြောက်စေချင် ရင်
တော့ ဒါကိုရှောင်လွှဲလို့ မရတော့သည် ဖြစ်ရာ..။

"ကျွန်မတူလေးက ကြောက်တတ်ပါတယ်..သူ့အဖေကို လည်း
ချစ်ကြောက်ရှိခဲ့တဲ့ ကလေးပါ..ဒါကိုသူကျူးလွန်တယ်ဆိုတာ.."

"ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ပြောတာပါ..ကိုခင်ဇော်မှာ ပြောစရာ ဒါ မှ မဟုတ်ကျွန်တော်တို့ ကို မပြောဘဲကျူးလွန်ထားတာတစ်ခုခုရှိနေမယ် လို့ ထင်တယ်..ကိုယ့်အမှုသည် ရဲ့ လှို့ဝှက်ချက်ကို ကိုယ်ကမသိရဘဲ တစ် ဖက်ရှေ့နေက သိသွားရင်တော့.."

ပြောပြီးခေါင်းခါလိုက်တဲ့ ဒေါ်စိုးစိုးထိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့်
နှင့် ခေါင်းညိတ်၏။

"ဟုတ်ပါတယ်..မထင်မှတ်ဘဲ ရှေ့နေကြီးတို့ လင်မယား ဒီအမှုကြောင့် ရင်ဆိုင်နေကြရတာကို ကျွန်မလည်း အလွန်အားနာမိပါတယ်၊ ကိုယ်ချင်းလည်း စာပါတယ်ရှင်.."

"ရပါတယ်..ကိုခင်ဇော်ဆီက တစ်ခုခုထပ်သိရရင်သာ ကျွန် တော့်ကို ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ.."

သူစကားဖြတ်၍ ကားဆီလှည့်ထွက်လာခဲ့လျှင်..၊

ဟင်..စွန်းပြန်သွားပြီလား.. ၊ကားမရှိတော့တာတောင် မထင် သည့် စိတ်က ဟိုဒီလိုက်ကြည့်မိသေးသည် ။ လမ်းမရဲ့ တစ်ဖက်က သစ်ပင်ရိပ်တွေမှာ လည်း စွန်းရဲ့ ကားကို မတွေ့လေမှ ..၊

"ဒီလောက်ကပ်နေတဲ့ ကားကို ဘယ်လိုထုတ်သွားတာလဲ.."

ဟု တွေးရင်း ကိုယ့်ကားကိုလှော့ခံဖွင့်ပြီး တက်ဖို့ ပြင်လျှင်..၊

ဟာ..၊

"ဂျိမ်း.."

တံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး ဘေးကနေသေချာထိုင်ကြည့် လိုက်မိသည် ။ နောက်တံခါးနဲ့ အောက်တန်းတွေမှာ မျဉ်းပြိုင်ကဲ့သို့အ စင်းရာကြီး

တွေ ထင်နေတာနည်းနည်းနောနောမဟုတ်..၊

"ကျွတ်.."

စိတ်ပျက်စွာထရပ်လိုက်ရင်း ခါးနှစ်ဖက်ထောက်မိသည် ။ ပြီး တော့
ခေါင်းရမ်းမိကာ..၊

ဒီမိန်းမတော့..၊

★

အခန်း(၂)

ဖုန်းခေါ်တဲ့ အခါတိုင်း စွန်းထံမှ 'ဟလို' ထူးသံလေးပြန်ရဖို့ က တန်ဖိုးကြီးသလောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ပြီဆိုရင်လည်း ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာမှာ ဖြစ်ဖြစ် တည်တင်းနေတတ်တာ စွန်းရဲ့ မျက်နှာပဲဖြစ် သည်။

သူမကြောင့် ဘိုင်းခနဲလဲသေသွားလောက်အောင် ဒေါသတွေ ဖြစ်နေပါစေ၊ ဖုန်းခေါ်ပြီးရန်ဖြစ်ဖို့ ကမလွယ်၊ ဒီလိုပြဿနာမျိုးမှာ 'ဒီ လိုကြေးလား' ဆိုပြီးကားချင်းလိုက်ချိတ်ပစ်ရအောင်လည်း သူမက ကိုယ့်ဇနီးဖြစ်နေပြန်သည်။

တော်တော်ရန်များ ချင်တဲ့ မိန်းမ..။

ထွက်လာရပြန်ပြီ နောက်ထပ်အမျိုးအစားတစ်ခု..။

စွန်းဆိုတဲ့ မိန်းမကို သားသမီးတွေ ဒီအရွယ်ထိသူဘယ်လို ဆက်လက်ပေါင်းသင်းလာခဲ့မိသလဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြန်မေးမိတာလည်း ခဏခဏပါ..။

လမ်းတွေတောင်မှ တစ်လမ်းမောင်းပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ်လမ်းမောင်းပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီဘက်ကမဟုတ်ရင်ဟိုဘက်က အသွားရှိရင်အပြန်ရှိကြတာပဲ မဟုတ်ဘူး လား..။

သူမနဲ့ သူရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကတော့ သူ့ဘက်ကချည်းပဲ ဘာ

ဖြစ်လို့ အသွားဖြစ်နေရတာလဲ၊ အတွေးများ နဲ့ ခြံထဲကိုကွေ့ဝင်လာစဉ် ဘေးတံခါးကြီးကနေ ဝင်လာခဲ့ပုံပေါ်သော စွန်းရဲ့ ကားကိုပေါ်တီကို အောက်မှာ ဘွားခနဲမြင်လိုက်လျှင်..၊

"ဟာ..ဟိတ်.."

မျက်လုံးထဲမှာ ပြာခနဲဖြစ်သွားကာ ဘရိတ်ဆောင့်အုပ်လိုက်မိ သည်
။

"တောက်.."

ဒေါသကိုထိန်းရခက်လျက် ကားပေါ်ကချက်ချင်းဆင်းကာ ခေါင်းချင်းဆိုင်နေသည် ကားနှစ်စီး အကွာအဝေးကိုသွားကြည့်လိုက်မိသည် ။ ကြည့်စမ်း..၊

သူသာအချိန်မီ ဘရိတ်မအုပ်လိုက်နိုင်လျှင် ခေါင်းချင်းပစ်ဆောင့်သွားမှာ ကျိန်းသေ၊ ကားနှစ်စီးခေါင်းချင်းတိုက်မိရန် တစ်ထွာသာသာလောက်ပဲလိုတော့သည် ။

"စွန်း..မင်းလုပ်လိုက်တာဒီမှာ ကြည့်စမ်း.."

"ဂျိမ်း.."

သုရ အသံကဒေါသကြောင့် ပြတ်ရှုနေသည် ။ သို့သော်..

စွန်းက ကားထဲကဖိုင်တွေကို သေချာငုံယူပြီး ရင်ခွင်ထဲမှာ ပွေ့ပိုက်ကာ ဆလင်းဘက်ခံကို ပခုံးပေါ်ထပ်ဆွဲတင်သည် ။ ပြီးတော့..၊

"ဂျိမ်း.."

တံခါးကိုလက်နောက်ပြန်တွန်းထည့်လိုက်တာ ကားတစ်စီး လုံးသိမ့်သိမ့်တုန်၏။ ပြောနေဖြစ်နေတာတွေက သူမနဲ့ မဆိုင်တဲ့ အတိုင်း..၊

"စွန်း.."

မျက်နှာရှေ့ရောက်သွားပြီး မျက်လုံးချင်းဆုံကာမှ စိတ်မရှည် သည့် မျက်ခုံးတန်းလေးတွေ လွန်ခဲ့ကုတ်ကျသွားကာ..၊

"ဘာလဲ..ပြောစရာရှိတာ အိမ်ထဲရောက်မှ ပြော..ကျွန်မနား ချင်ပြီ.."

"ဟုတ်လား..အဲ့ဒါကြောင့် မြင်မြင်သမျှကိုတိုးတိုက်ထွက်ခဲ့ ပြီး ဒီထိ ဘာမှ မမြင်တော့တာလား.."

"အတိဿရ.."

"ဘာလဲ.."

"ကျွန်မ ရှင်နဲ့ ရန်မဖြစ်ချင်ဘူး.."

"ဘယ်တော့မှ မတည့်အောင် မင်းလုပ်နေတာတွေက စကား နည်းရ နှိစဲလား.."

"ဟုတ်တယ်.."

"မင်းတော်တော် ရန်လိုတဲ့ မိန်းမပဲ.."

"ရှင်ခုမှ သိတာလား.."

"သားရေ.."

"သမီး.."

လူငယ်လေးတွေလည်း မဟုတ်ကြတော့ဘဲ စွန်းနဲ့ သာရတို့ မျက်နှာ ချင်းဆိုင်မိနေပြီဆို မိဘနှစ်ပါးပြေးလွှားရောက်လာကြရတာ လည်း နှစ် ပေါင်းမနည်းတော့ပေ..၊

"မင်းတို့ ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာတုံး.."

"သမီးရယ်..ညည်းတို့ မှာ ကလေးလေးတွေလည်း မဟုတ် တော့ဘူး နော်.."

သရက ပါးစပ်ပိတ်နေသော်လည်း ..၊

"လူဆိုတာသေတဲ့ အထိ ဒေါသကင်းကြတာမှ မဟုတ်ဘဲ မေမေ.."

ပြောပြီး မျက်နှာလေးမော့ထားလျက် လှေကားငါးထစ်ကို ကြွကြွရွရွ လေး လှမ်းတက်သွားသည် ။

ဦးမြတ်စွန်းနဲ့ ဒေါ်သစ်ဝေတို့ က သရနဲ့ ကားနှစ်စီးကို တစ် လှည့်စီကြည့်လိုက်ကြရင်း..၊

"သားတို့ ရုံးမှာ အဆင်မပြေဖြစ်လာကြတာလား.."

"ဟုတ်တယ်အမေ.."

"ဖြစ်နေမှာ ပဲကွ..လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်ကအဖြစ်မျိုး မင်း တို့ ကြုံရဦးမှာ ပဲ..ခက်ပါတိကွာ.."

ပြန်လှည့်ဝင်လာရင်း ဦးမြတ်စွန်းခေါင်းခါညည်းညူလျက်..၊

"ကြုံဖူးပေါင်ကွာ..သားသမီးတွေလူပျိုအပျိုဖြစ်နေကြတဲ့ အထိ ရန်ဖြစ်နေရတဲ့ လင်မယား.."

"ပြောမနေနဲ့ ကိုမြတ်..အဲ့ဒါရှင်သမီးလွန်နေတာ.."

ဒေါ်သစ်ဝေက ခပ်သုတ်သုတ်လိုက်သွားရင်း ထမီတစ်ဖက် 'မ'ရင်း စိတ်တိုသံနှင့် ပြော၏။ သရကသမက်ဆိုပေမယ့် သမီးဖြစ်သူ ထက် တောင် မိသားစုအပေါ်မှာ ဂရုစိုက်သေးသည် ။

ထို့ပြင် မိခင်မရှိခဲ့သလောက် သူမကိုမိခင်သဖွယ်ချစ်ခင်လေး စားခဲ့ တာ ဖြစ်၏။ ခုဆိုအဖေဖြစ်သူကနိုင်ငံခြားမှာ ပဲ နေခဲ့တာမို့ သရ အတွ

ကံမိသားစုက သူမတို့ သာရှိသည် ဖြစ်ရာ..။

"ဘာတွေဖြစ်လာကြတာလဲစွန်း..မေမေ့ကိုပြောစမ်း.."

"စွန်းကလွန်တာတွေပဲမေမေ.."

"ညည်း..မေမေ့ကိုမရွံ့ပါနဲ့ .."

"ဪ..စွန်းကမေမေ့ကိုဘာလို့ ရွံ့ရမှာ လဲ.."

ထမင်းပန်းကန်မှာ ဇွန်းတပ်ပြီး လှည့်ထွက်သွားတော့လည်း ဒေါသ
စင်ဝေက ဘေးကနေပါသွားကာ..။

"သမီးတို့ လေးဆယ်ကျော်အရွယ်တွေ ဖြစ်နေကြပြီနော်.."

"အဲ့ဒါနဲ့ ပဲ စွန်းကထိပ်မှာ လောက်စာလုံးလောက် ဆံထုံးလေး နဲ့
..ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးလိပ်ကြီးခဲပြီး.. သူကတော့ဆေးတံကြီးတဖွာဖွာ

နဲ့ အိမ်ဦးခန်းမှာ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ခန့်ခန့်ညားညားကြီး ထိုင်နေရ
တော့မှာ လား.."

"ဪ.."

"မောင်ကြီးရေ..ရှင်မရေ..ကွမ်းလေးယာပါဦး၊ ကောင်းပါပြီ
မောင်ကြီးနှမလေးယာလိုက်ပါ့မယ်..ဘာညာ.."

စားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်တော့ ပါးစပ်ထဲမှာ ထမင်းတစ်ဇွန်းထည့် ပြီးဖြစ်
လျက်..။

"သူနဲ့ စွန်းဘယ်တော့မှ အဲ့လိုဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး မေမေ.. စွန်းက
အိမ်ထောင်ရှင်မလို မနေချင်တဲ့ မိန်းမ..သူကအိမ်ထောင်ဦးစီး အိမ် ဦးန
တ်ဖြစ်ချင်တဲ့ သူ.."

"သမီးအဲ့ဒီလိုအတိုက်အခံစိတ်တွေ ထားရမယ့်အရွယ်မဟုတ် တော့

ဘူး..ကိုယ့်အသက်အရွယ်ကို ပြန်ကြည့်ဦး.."

"အသက်ကဘယ်လိုရွေ့လျား ကြီးထွားနေသလဲမသိဘူး.. သူ့အပေါ်
စွန်းထားတဲ့ စိတ်ကတော့ အရင်အတိုင်းပဲ.."

"စွန်း.."

"ရှင်.."

ထမင်းဝါးနေရင်း လက်ပံတော့ပံသုံးရင်း ပြန်ထူးတော့မအေ ဆူနေ
တာ သူနဲ့ မဆိုင်သလိုလို.. ၊

"အေး..ညည်းစကားနဲ့ ပဲမေမေပြန်ပြောမယ်၊ အသက်တွေ
ဘယ်လိုကြီးနေသလဲမသိဘူး..ဒါပေမယ့် အတိဿရဆိုတဲ့ ညည်းရဲ့
ယောက်ျားကတော့ သူ့သားနဲ့ ညီအစ်ကိုလို့ ပြောရင် လူတိုင်းယုံနေသေး
တယ်နော်.."

"ဟွန်း.."

စွန်းက ကွန်ပျူတာပေါ်က မျက်လုံးမခွာဘဲပြီးလိုက်သည် ။ ဒေါ်သစ်
ဝေက သမီးရဲ့ ဘေးစောင်းမျက်နှာကိုကြည့်၍ သက်ပြင်းချရင်း..။

"မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အလှက တစ်နေ့ရွှေ တစ်နေ့ငွေ ဒီစ ကားတွေ
ပြောနေလည်း ညည်းအတွက်မထိရောက်ဘူးဆိုတာ မေမေသိ ပါတယ်..
ဒါပေမယ့် မိဘအနားမှာ ရှိနေလျက်နဲ့ သတိမပေးခဲ့ မဆုံးမခဲ့ ဘူးလား
ဆိုတာ မဖြစ်ချင်လို့ .."

ဆံပင်ရှည်တွေခါးလောက်ဝဲနေကာ အိမ်မှာ နေတိုင်း ဒီတိုင်း ဖြန့်ချ
ထားတတ်သည့် စွန်းရဲ့ မျက်နှာလေးက ကကြီးပုံမဟာနဖူးလေး ကြော
င့် ဆံမြိတ်အတိုမထားပေမယ့် မျက်နှာပေါ်မှာ ဆံပင်တွေရှုပ်ပွမ နေ.. ၊

အလယ်ခွဲပုံလေး သူ့အလိုလိုပေါ်နေကာ ဆံပင်ရှည်တွေက ပခုံးနောက်မှာ သေသေသပ်သပ်ရှိနေတတ်၏။ ပြီးတော့ သနပ်ခါးမ ကြိုက်သလို မိတ်ကပ်လည်း မလိမ်းတတ်သည် မို့ ပတ်(ဖ်)တစ်ခုခုနဲ့ ပါးပါးလေးပုတ်လိုက်တာနဲ့ စွန်းရဲ့ ပါးပြင်လေးတွေက ဖြူဝင်းနုညက် နေလေသည် ။

ကိုယ့်သမီးလေးလည်း မလှလို့ မဟုတ်ပါ။ လှလည်း လှသည် ၊ အရွယ်လည်း တင်သည် ။ ဒါပေမယ့်သဘာဝကိုက လုပ်ကြံဖန်တီးယူ တိုင်း အရာရာပြောင်းလဲသွားတာမဟုတ်ပေ.. ၊

"သမီးရယ်..ညည်းတို့ အိမ်ထောင်ရေးဒီလိုပဲဆိုရင် ကလေး တွေစာမေးပွဲပြီးလို့ ပြန်လာရင်ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ.."

ဒီစကားကျတော့ စွန်းရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ ခဏတဖြုတ်ရပ်တန့် သွားခဲ့သည် ။

"ဒီတိုင်းမာနကြီးလို့ မိဘတားတာလည်း နားမထောင်..အိမ် ထောင်ရေးထိခိုက်မှာ လည်း ဂရုမစိုက်ဘဲ နိုင်ငံခြားမှာ ပညာတွေသင် ဘွဲ့တွေယူ သမီးစိတ်ထင်သလိုလုပ်ခဲ့တဲ့ နှစ်တွေ.."

"စိတ်ထင်သလိုလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး မေမေ..ဒါလည်း စီးပွား ရေးတစ်ခုပဲ၊ သူများ တွေဘွဲ့လက်မှတ်ချောင်ထိုးပြီး စီးပွားရှာကြတယ်

စွန်းက ကိုယ်တန်ဖိုးထားတဲ့ ပညာရပ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုချင် တယ်..ဒါပဲကွာတာ.."

"ဟုတ်တယ်..ခုချိန်ထိဒါနဲ့ ပဲစိတ်နှစ်လုပ်ကိုင်လာခဲ့တာ တော်သင့်ပြီလို့ မေမေပြောနေတာလေ..မစွန့်လွှတ်နိုင်ရင်လည်း တရားသူကြီးလုပ်ပြီး.."

"အဲ့ဒါသူလုပ်လိုက်ရင်ပြီးတာပဲ မေမေ..သူ့ကိုတော့အပြစ်မ တင်ဘဲနဲ့

ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သူတို့ ကစွန်းတို့ ထက် ချမ်းသာနေလို့ လား၊ သူ့ကျမှ ဝါ သနာကို ပျိုးထောင်ခွင့်ရနေတာလား.."

"ခက်ပါလား..စွန်း.."

"မခက်ပါဘူး..အမှုရင်ဆိုင်ကြတဲ့ တစ်ဖက်စီမှာ သူနဲ့ စွန်းရပ် တည် မိကြရင် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ က ဖြစ်လာမှာပဲ.."

"အဲ့ဒါလည်း သမီးရှောင်ရင်ဖြစ်တာပဲ..အခုအမှုကို သူ့အရင် လက်ခံ ခဲ့တာ.."

"စွန်းကိုလည်း ဆရာကကျန်းမာရေးကြောင့် လွှဲပေးခဲ့တာ လေ..သူနဲ့ ရင်ဆိုင်ချင်လွန်းလို့ ယူထားတာမှ မဟုတ်ဘဲ.."

စားလည်း စားသေးသည် ။ ပြန်လည်း ပြောနိုင်အားပါ၏။

"မလွဲသာလို့ ဆိုရင်လည်း ရုံးမှာ ဖြစ်ကြတဲ့ ကိစ္စရုံးမှာ ပဲထားခဲ့ ပေါ့ ကွယ်..သမီးတို့ ကအိမ်ထိပါလာကြတာ.."

"စွန်းကတော့ နေတတ်သလိုနေတာပဲမေမေ.."

ပါးစပ်ထဲထမင်းတစ်ဇွန်းကောက်ထည့်လိုက် ကွန်ပျူတာကို လိုက် နှင့် ပြောနေရင်းအားမလိုအားမရဖြစ်လျှင် ဒေါ်သစ်ဝေဘက်ကို ကိုယ်တစ်ခြမ်းလှည့်ထိုင်လိုက်တာက ရှိသေးသည် ။

"မေမေပြောနေတာတွေလည်း အဲ့ဒါသူ့အလုံးတွေပဲ.."

"ဘယ်လို.."

"သူ့စကားတွေလို့ ပြောတာ..သူကလည်း စွန်းကို အိမ်မှုဗာယီ

ရတွေနဲ့ လုံးထွေးနစ်မွန်းနေတဲ့ မိန်းမဖြစ်စေချင်တာလေ..တရားခွင် မှာ တုပြိုင်ရင်ဆိုင်နေရတာကို လုံးလုံးမှ မကြိုက်ဘူး..သိတယ်.."

"ငါ့ရင်ထဲကိုလည်း မင်းသိနေတာပဲလား.."

သားအမိစကားပြောနေတုန်း သာရကဝင်လာ၏။ အိမ်မှာ နေ နေ အပြင်ကိုသွားသွား ရှုပ်အကုသိုလ်ရှည်အဖြူကော်လံကတုံးနှင့် အ မြနေတတ်သော သာရပုံစံက တမင်နုပျိုအောင်ပြင်ဆင်စရာမလိုဘဲ ရှင်း သန့်နေတာဖြစ်သည်။ ။

ထို့ပြင် ဟိုတုန်းကနေခုချိန်ထိ နာမည်ပျက်တစ်စုံတစ်ရာမရှိ ခဲ့သလို အနေတည်တံ့သိက္ခာရှိသောသမက်ဖြစ်သူပေါ် ဒေါသစင်စင်တို့ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ရသလောက် ဇနီးအလိမ္မာလေးကိုယ့်သမီးကတော့.. ။

"ရှင်ရင်ထဲကို စိတ်ဝင်စားနေတာ မဟုတ်ဘူး ..ဒီနေ့လိုပြဿ နာတွေ အမြဲတမ်းဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အပေါ်မှာ ကျွန်မအလွန်မပါတာကိုပြောပြတာ.."

"အေး..ဖြစ်ကြ.."

ဒေါသစင်စင် ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ပြောပြီး နေရာမှ ထထွက်သွားလေသည်။ ။ သာရက ဒေါသစင်စင်ထိုင်ခဲ့သည့် ခုံမှာ ပဲဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး..၊

"မင်းငါ့စိတ်ကိုသိနေတာပဲစွန်း..မင်းနဲ့ ငါ့ညီညွတ်ကြဖို့ မင်း ရောငါရော ပြုပြင်ဖို့ မလိုဘူးလား.."

"ရှင်ဆန္ဒရှိရင်လုပ်ပေါ့.."

"မင်းကရော.."

"ကျွန်မစိတ်နဲ့ ကျွန်မကိုယ် ညီညွတ်ပြီးသား.."

"မင်းစိတ်နဲ့ မင်းကိုယ်နေလို့ မရဘူး..မင်းနဲ့ ငါ့မွေးထားတဲ့ သားသမီးတွေရှိတယ်၊ မင်းနဲ့ ငါ့အိမ်ထောင်ရေးရှေ့ဆက်ဖို့ ဆိုတာရှိသေး တယ်.."

."

"အတိဿရ.."

စွန်းက နညအနမ ခလုတ်ကိုပြောင်းခနဲရိုက်ပစ်လိုက်ပြီး သူ့ မျက်နှာကိုကြည့်ကာ..၊

"ဒီတိုင်းပဲနေလာခဲ့တဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို ရှင်ဘာဖြစ်ချင်တာ လဲ.."

"ဒီတိုင်းမနေချင်တော့လို့ ပေါ့ကွ..ဥပမာ မင်းနဲ့ ငါခုလိုရင်ဆိုင်နေကြရရင်တောင် အလုပ်မှာ ပြောကြငြင်းကြတာကသပ်သပ် ထွက်လာ ရင်တော့ လင်မယားကလင်မယားပဲ မဟုတ်ဘူး လား.."

"မဟုတ်ဘူး .."

စွန်းက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး နေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ။

"ရှင်ကတရားခံအကျိုးဆောင်ရှေ့နေ..ကျွန်မကတရားလိုဘက်

က၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မပူးပေါင်းသင့်မြတ်နေဖို့ က ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး.. အ လုပ်သဘောအရရော နှစ်ဖက်အမှုသည် တွေအမြင်မှာ ပါ မဖြစ်သင့်တာ.."

"ထားလိုက်တော့..မင်းဒီလိုအခြေအနေတွေမှာ ကျေနပ်နေပါ တယ်လို့ ငါထပ်မစွပ်စွဲတော့ဘူး၊ နောက်ထပ် မင်းနဲ့ ငါရင်မဆိုင်မိ အောင်မင်းရောငါရောကြိုးစားမှ ဖြစ်မယ်.."

"ခုလည်း ရင်ဆိုင်ချင်လွန်းလို့ မှ မဟုတ်ဘဲ..နောက်ဆိုတာ လည်း .."

,

"တော်တော့စွန်း.."

"ဘာလို့ တော်ရမှာ လဲ..ကျွန်မဒီအလုပ်ကိုဝါသနာပါလွန်းလို့ ဘယ်

လောက်ထိစွန့်စားခဲ့သလဲ..ရှင်သိပါတယ်.."

"ငါ..မင်းသဘောအတိုင်းဒီထိလိုက်လျောနေခဲ့တာရော ဘာ ကြောင့်လဲ.."

"ဘာကြောင့် ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မသိတာကျွန်မအတွက်အရေးကြီး တာဒီအလုပ်ပဲ..အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘာအတွက်ဖြစ်ဖြစ်နောက်

မဆုတ်ဘူး.."

"ကျွတ်.."

သူချည်းပဲ မချင့်မရဲကျန်ခဲ့ရတာ စကားပြောဖြစ်ခဲ့တိုင်း..၊

"မထူးခြားမယ့် စကားတွေခုမှ ဒီထိလာပြောနေတာ ရှင်ရိုး သားရဲ့လားသရ.."

"ဘာ.."

"လင်မယားပေမယ့်အလုပ်သဘောအရ ရှင်ကျွန်မအလုပ်ကို စပ်စုလို့ မရဘူး.."

"မင်း.."

နှစ်ယောက်လုံးလက်ပံတော့ပဲဆီ မျက်လုံးရောက်သွားကြ သည် ။
ပြီးတော့ မျက်လုံးချင်းပြန်ဆုံမိကာ..၊

"မင်းတော်တော် ဥစ္စာခြောက်ပါလား.."

"စည်းကမ်းကိုရှင်မေ့နေသလားလို့ .."

"ဘာကိုမှ သတိမရတာမင်း..ငါ မဟုတ်ဘူး .."

ရှေ့ဆက်ပြောဖို့ စကားတို့ သည် သူမဖိုင်တစ်ထပ်ကိုတွန်းရွှေ့ လိုက်

သည် မှာ ထမင်းပန်းကန်မှာ တပ်ထားသည့် ဇွန်းဖျားနဲ့ တိုက်မိပြီး ချင်ခနဲ မြည်သွားမှ .. ၊

"ကျောင်းပိတ်ရင်ကလေးတွေပြန်လာတော့မှာ ..မင်းနဲ့ ငါဒီလို နေလို့ မဖြစ်ဘူး.."

ထမင်းစားလက်စကို မနှောက်ယှက်ချင်တော့သည် မို့ ဒါပဲ ပြောပြီး ထွက်လာခဲ့လိုက်သည် ။

ပြောခဲ့သမျှက မပြေလည်ရသည့် အပြင် ကိုယ်ကပဲခိုးချင်သ လိုလို စွပ်စွဲခံခဲ့ရခြင်းဖြင့်.. ၊

*

အခန်း(၃)

"အေး..ဟုတ်တယ်မြေးရေ.."

"....."

"အဲ့လိုမဟုတ်ပါဘူးကွယ်..မြေးရဲ့ ဘိုးဘိုးက အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခါ စဆိုတော့ ကျန်းမာရေးအတွက် အေးဆေးနားချင်တယ်ဆိုလို့ ပါ.."

"....."

"ရှိတာပေါ့မြေးရဲ့ ..မြေးဖေဖေရော..မေမေရော.."

"....."

"အဟွန်း..ဒါကတော့ထုံးစံအတိုင်းပေါ့မြေးလေးရယ်..မြေးတို့ ကပဲနားလည်ပြီး ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနေလိုက်ပါ.."

"....."

"မသိပါဘူးကွယ်..မြေးဘိုးဘိုးကြီးက ကမ္ဘာလှည့်ဘုရားဖူး လည်းသွားချင်သေးတာ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးကျောင်းတွေရှိရင် ဘယ် မှာ ဖြစ်ဖြစ် သူသွားဖူးချင်တယ်.."

"....."

"အေးပါမြေးရဲ့ ..တစ်ခါတည်းတော့နိုင်ငံခြားထိမသွားပါဘူး၊ မြန်မာပြည်မှာ ဘုရားစုံဖူးပြီးမှ ပါ.."

ဖုန်းပြောနေရင်း စိတ်တော့မကောင်းပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို

လျှင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ဘယ်ထိခြေဆန့်ဖို့ စီစဉ်ထားသလဲဆိုတာ သိ
နေ သောကြောင့် ..။

"အမေနဲ့ အဖေဘုရားဖူးသွားကြမယ်ဟုတ်လား.."

ဟင်..။

ဖုန်းချလိုက်ပြီး ဒီတိုင်းရပ်နေမိစဉ် သရအသံကြောင့် လှည့် ကြည့်
လိုက်မိသည် ။ ဒေါ်သစ်ဝေ ကိုယ့်မျက်နှာပေါ်က သောကကိုဖုံးဖိ ပေမယ့်
မဝီပြင်ခဲ့ဘဲ..။

"ဟုတ်တယ်သား..မြေးလေးတွေလည်း ရောက်လာကြတော့ မှာ ပါ..
သားတို့ ပျင်းချိန်တောင် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး .."

"မြေးတွေရောက်လာမယ့်အချိန်ကို မျှော်ရတာကဘိုးဘွားအ လုပ် မ
ဟုတ်ဘူး လားအမေ၊ အမေတို့ ဘာကြောင့် သွားကြမှာ လဲဆိုတာ ကျွန်
တော်သိတယ်.."

"ဟုတ်တယ်..ဒါပေမယ့်သားစိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ ၊ မေမေ တို့ က
သာ ကိုယ့်သမီးအတွက်မျက်နှာငယ်အရှက်ရခဲ့ကြတာ.."

"အဲ့ဒါကိုဘာလို့ ခုထိပြောနေသေးတာလဲအမေရယ်..ကျွန် တော်တို့
ခုမှ ညားကြတဲ့ လင်မယားလည်း မဟုတ်ဘူး ၊ ပြီးတော့ဒီလိုအ
ဆင်မပြေဖြစ်ရတာအတွက် ကျွန်တော်တို့ စိတ်ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံစားနေ
ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ.."

အားပေးစကားတွေပြောနေသည့် သမက်ဖြစ်သူကို ဒေါ်သစ် ဝေ စာ
နာစိတ်နဲ့ ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချမိသည် ။ စိတ်ဆင်းရဲနေသည့် အဖြစ်
ကိုဖုံးကွယ်ပြီး အားပေးနေတော့ကိုယ်ကလူကြီးမို့ စိတ်မလုံသလို ခံစား

မိရသည် ။

ပြီးတော့ ဒီနေ့ထိဘယ်လိုသွန်သင်ဆုံးမလို့ မှ နူးညံ့ပျော့ ပျောင်းမလာခဲ့သည့် သမီးဖြစ်သူအတွက်..၊

"အမေ.."

"ဟင်.."

"ဘာတွေတွေ့နေတာလဲအမေ..ကျွန်တော်နဲ့ စွန်းဒီအလုပ်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လုပ်မိကြတိုင်း ဒီလိုအဆင်မပြေမှုတွေက ရှိနေမှာပဲ ဟာ.."

"မေမေတို့ နားလည်ပါတယ်..ဒါပေမယ့် အခုသွားမှာ က တော့.."

"သမီးနဲ့ သားကျောင်းပိတ်ရက်အိမ်ပြန်လာကြမယ်..ကျွန်တော် တို့ကတစ်မျိုး..မြေးတွေကတစ်မျိုးနဲ့ အဖေစိတ်ဆင်းရဲရမှာ စိုးလို့ မို့ လား..'

"စိတ်ဆင်းရဲမှာ ကိုမစိုးပါဘူး..သားအဖေဖြစ်စေချင်တာက မိ သားစုအတွက် အရေးကြီးတာဘာလဲဆိုတာကို သမီးကိုသိစေချင်တာ

သားသမီးကိုဆိုဆုံးမနိုင်တဲ့ မိဘမဖြစ်ရတဲ့ အပြင်..မြေးလေးတွေက ပါ လေးစားသမှုမရှိတော့ဘူးဆိုရင် မိဘဘိုးဘွားဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ဘာရှိတော့မှာ လဲ.."

မိဘနှစ်ပါးက သမီးသမက်မြေးတွေနဲ့ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းနေ ချင်သည် ။ သမီးဖြစ်တဲ့ သူက နွေးထွေးခြင်းဆိုတာကို ဥပက္ခာထားခဲ့ ၏။

"သမီးရယ်..မိဘနှစ်ပါးရဲ့ အဆင်မပြေမှုတွေကို ကလေးတွေ နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေရင် သူတို့ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုအတွေးတွေ ဝင်လာကြမ

လဲ.."

"သူတို့ ရိုသေလေးစားနေရမယ့် အဖေကိုသမီးဒီလောက် တောင် မလေးမစားနိုင်နင်းနေရင် ဒီအဖေအနေနဲ့ ကလေးတွေကို ဘယ် လိုဆုံးမမလဲ.."

"အမေဆိုတာသမီးရဲ့ စံပြ..အဖေကသားအတွက်သူရဲကောင်း သမီးက သမီးယောက်ျားကို အလကားလူလို့ မြင်နေရင် မြေးမလေးက

လည်း စံပြအမေရဲ့ စံနှုန်းအတိုင်း သူ့အိမ်ထောင်ရေးကိုဖန်တီးတော့မှာ မြေးကလည်း ဖအေကိုမလေးစားတဲ့ သားဖြစ်လာမှာ ပဲ.."

စသဖြင့်သောဆုံးမစကားတွေကို နာခံရမယ့်လူက ဂရုမစိုက် ခဲ့ပေမယ့် ဒေါသစ်ဝေကိုယ်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကိုတော့ မှတ်မိနေပါ သည် ။ ထိုစဉ်တည်းက ခုချိန်ထိစွန်းကတော့ စိုးရိမ်ရမှန်းလည်း မသိ၊ ဘာမှ လည်း မပြောင်းလဲခဲ့.. ၊

လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်ခဲ့တုန်းက စိတ်တူကိုယ်တူဝါသနာတူမို့ အားလုံးကျေနပ်ပီတိဖြစ်ရသလောက် သမီးကလည်း ပြုံးနေသလို သာရ မျက်နှာမှာ လည်း ကျေနပ်ပီတိတွေအထင်းသားနဲ့ .. ၊

နောက်ပိုင်းကျမှ ဘယ်လိုပြဿနာတွေရှိခဲ့ကြတာလဲ.. ၊

"ဝေ.."

"ဟင်..ရှင်.."

ကိုယ့်ဘာသာထွက်လာခဲ့ရင်း ဧည့်ခန်းရောက်လာတာတောင် မထိုင်မိသဖြင့် ဦးမြတ်စွန်းခေါ်လိုက်တော့ လန့်သွားသည် ။

"ဘာတွေအတွေးလွန်နေတာလဲကွ.."

"ဪ...သရနဲ့ စကားပြောရင်းနဲ့ ပါ.."

ဦးမြတ်စွန်းကလည်း မျက်နှာပျက်သွားပေမယ့် ဘာမှ ထပ်မ မေး
တော့ပေ၊ ပြီးမှ ..၊

"လင်မယားဆိုတာကြားလူရှိရင် မာနခံနေတတ်ကြတယ်ကွ.. က
လေးတွေရဲ့ ဝန်တာ အိမ်ထောင့်ဝန်တာတွေကို မင်းတို့ ငါတို့ ရှိနေသမျှ
မင်းသမီးဘာကိုမှ ဂရုစိုက်ရမှန်းသိမှာ မဟုတ်ဘူး.."

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်.."

"အဲ့ဒီတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မနေနဲ့ ..ငါတို့ လည်း ဘုရားဖူးရ မယ်၊
ခရီးထွက်တာလည်း ကျန်းမာရေးအထောက်အကူတစ်မျိုးပဲ..သေ သွား
ရင်တောင် မြတ်ပါတယ်ကွာ.."

ဒေါ်သစ်ဝေ စိတ်တော့မကြည်လင်သေးပေးမယ့် ခေါင်းညိတ် မိသ
ည် ။

"ကလေးတွေပြန်လာတာနဲ့ ငါတို့ သွားကြမယ်..မြန်မာပြည် မှာ ဘု
ရားဖူးပြီးရင်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာရှိသမျှနိုင်ငံပေါင်းစုံ လိုက်ဖူးမယ် ကွာ..နှ
စ်နဲ့ ချီပါစေ၊ ငါတို့ ပြန်လာနိုင်ခဲ့ရင်တော့ သူတို့ မိသားစုသာယာ စိုပြေ
နေကြတာ မြင်ရမှာ ပါ.."

ဒေါ်သစ်ဝေ မျက်နှာကြည်လင်သွားသည် ။ မြေးလေးတွေကို တော့
ခွဲမနေနိုင်ပေမယ့်..၊

အခန်း(၄)

"တီ..တီ.."

ကားဟွန်းသံက ဆက်တိုက်ကြီးမို့ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်မိ သည် ။
အိမ်ကကားသံကိုသိနေပေမယ့် ကားကိုပြန်လွှတ်လိုက်ပြီသား မို့ ကြည့်
မိတာဖြစ်သည် ။

"ကားလာကြိုတယ်ထင်တယ်..ဒေါ်စွန်း.."

"ဟုတ်ကဲ့..ခွင့်ပြုပါဦး.."

စွန်းနေရာမှ ထရပ်လိုက်ရင်း.. ၊

"နောက်တစ်ခုရှိသေးတာက ဦးကောင်းထွန်းရဲ့ ခြံစောင့်ကြီး ကိုကျ
န်းမာရေးအပြင် သူရဲ့ လုံခြုံရေးကိုပါ အရေးကြီးအလုပ်အဖြစ် ထည့်သွ
င်းစဉ်းစားဖို့ ပါ.."

ဦးကောင်းထွန်းက စွန်းကိုလိုက်ပို့ရင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ် နှင့် .. ၊

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်..ကျွန်တော်အဲဒီအချက်ကို မစဉ်းစားမိ ခဲ့ဘူး.."

"သူသက်သေထွက်ဆိုမှာ တွေက ဒီအမှုရဲ့ အဆုံးအဖြတ် ဖြစ် နိုင်တ
ယ်ဆိုရင် သူထွက်ဆိုခွင့်မရအောင် တားဆီးတာတွေရှိလာနိုင်လို့ ပါ..အ
ထူးဂရုစိုက်ပေးပါ.."

"စိတ်ချပါဗျာ..ကျွန်တော့်လူတွေနဲ့ အချိန်ပြည့်စောင့်ကြည့် ခိုင်းထား
မှာ ပါ..ကျေးဇူးတင်ပါတယ်.."

ဦးကောင်းထွန်းက ကားနားထိလိုက်လာကာ..၊

"ရှေ့နေကြီးကိုယ်တိုင် လာကြိုတာကိုး..ကျွန်တော်ကလည်း ပြန်ပို့ပေးဖို့ စီစဉ်ထားတာပါ.."

"ဟုတ်ကဲ့..ကျွန်တော်လည်း လမ်းကြိုနေလို့ ပါ.."

"ခွင့်ပြုပါဦးနော်.."

"ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ.."

ဦးကောင်းထွန်းက ကိုယ်တိုင်တံခါးဖွင့်ပေးသည် ။ စွန်းဝင် ထိုင်ပြီးမှ တံခါးပိတ်ပေးပြီး လက်ပြနုတ်ဆက်၏။ သာရမတည်မပြုံး မျက်နှာနှင့် စောင့်နေသေး၏။ ဦးကောင်းထွန်းလက်ပြရင်း နောက်ဆုပ် ရပ်လိုက်ပြီး စွန်းကလည်း နုတ်ဆက်ပြီး သူ့ကိုလှည့်ကြည့်မှ အသာလေး မောင်းထွက်လာခဲ့ရင်း..၊

"မင်း ဒီထိလာဆွေးနွေးဖို့ လိုလို့ လား.."

လမ်းပေါ်ရောက်တော့ အစမရှိအဆုံးမရှိပြောလာ၏။ စွန်းက မျက်နှာလေး ငဲ့ရုံလှည့်ကြည့်ကာ..၊

"မလိုအပ်ဘဲလုပ်နေတယ်လို့ ရှင်ပြောချင်တာလား.."

"လိုအပ်အပ် မအပ်အပ်မသင့်တော်ဘူးဆိုတာ မင်းတွေ့မိရ မှာ ..ဦးကောင်းထွန်းက ဇနီးနဲ့ မပြေမလည်ဖြစ်နေတဲ့ လူ.."

"ကျွန်မကဇနီးသည် ငုတ်တုတ်ရှိနေတဲ့ ယောက်ျားတွေကိုပဲ အမှုလက်ခံတာမှ မဟုတ်ဘဲ..အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်..ကျွန်မ ကိုမဝေဖန်ပါနဲ့ .."

"မင်းကငါ့မိန်းမပဲကွ..ငါဘာလို့ ပြောခွင့်မရှိရမှာ လဲ.."

ဒီနေရာမှာ ဒေါတွေပါသွားကာ ကားကမီးပွိုင့်မှာ ဗရမ်းဗတာ ရပ်သွားခဲ့သည်။ ။ စွန်းမျက်နှာလေးတင်းသွားခဲ့လျက်.. ၊

"သင့်တော်တာမတော်တာတွေ ကျွန်မစဉ်းစားတတ်တယ်.. ကျွန်မ ကလေး မဟုတ်ဘူး.. နောက်တစ်ခုက ကျွန်မသွားလေရာ ရှင် လိုက်ကြို ဖို့ လည်း မလိုဘူး.."

"သွားလေရာကိုလိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး.. မင့်ကားပြန်လွှတ် လိုက် ရတယ်ဆိုလို့ .."

"ဘယ်သူပြောတာလဲ.."

"သားပြောတာ.."

"ကားမရှိလည်း သွားလို့ ရတယ်..နောက်ကိုရှင်လိုက်ကြိုဖို့ မ လိုဘူး..
."

"မင်းကို.."

စကားပြောမည်ပြင်ကာမှ မီးစိမ်းသွားသဖြင့် မောင်းထွက် လိုက်ရ ကာ၊ ပြီးမှ ကျွတ်ခနဲ ဖြစ်မိရင်း.. ၊

"အိမ်မှာ လူစုံနေတုန်း မင်းပြဿနာမရှာနဲ့ စွန်း..ရှိနေတဲ့ လူကြီး တွေက ငါ့မိဘတွေ မဟုတ်ဘူး..ကလေးနှစ်ယောက်ကလည်း ငါတို့ ကော်ဖီဆိုင်မှာ ကံစမ်းမဲပေါက်လို့ ကောက်ယူလာတာ မဟုတ်ဘူး.."

"ဟုတ်တယ်..ကံစမ်းမဲပေါက်ထားတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒါပေမယ့် က လေးနှစ်ယောက်ရှိနေတာနဲ့ ပဲ မီးဖိုချောင်ထဲပြေးဝင်မနေနိုင်ဘူး.. တော် ပါတော့သာရ အဲ့ဒါတွေရှင်နဲ့ ပြောမိတိုင်း တစ်ခါမှ လည်း အဆင် ပြေ တာမရှိဘူး..ရှေ့မှာ ကားရပ်ပေး.."

"ဘာလုပ်မလို့ လဲ.."

"ဆင်းမယ်.."

ကြည့်လိုက်တော့ ဆင်းစရာအကြောင်းဘာမှ မရှိသည့် နေ ရာ..။

"ရပ်ပေးပါ..ကျွန်မရှင်နဲ့ မလိုက်ချင်လို့ တမင်ဆင်းမှာ ..ဆင်း စရာ အကြောင်းမရှိဘဲနဲ့ ဆင်းမှာ ..အဲ့ဒါမရဘူးလား.."

သူ့အကြည့်ကိုသိနေသလို စွန်းကချက်ချင်းဆင်းတော့မလို တံခါးကို ကိုင်ပြီး ဖြစ်နေလျက်..။

"တကယ်ပဲ..ဘယ်လိုအကုသိုလ်တွေနဲ့ များ ..တစ်နေ့အခါရှစ်

ဆယ်လောက်ရန်ဖြစ်နေရတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ လာညားခဲ့သလဲမသိဘူး..

"

ကြည့်စမ်း..ပြောဆိုသွားလိုက်တာ၊ သူကပဲပြဿနာကောင် လိုလို..။

သရဘာမှ လည်း မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်တပြင်ပြင်နှင့် ကျန် ရစ်ခဲ့ကာ ၊ စတီယာရင်ကိုထုလိုက်မိခြင်းက သူ့ရဲ့ ပေါက်ကွဲခြင်း..။

စွန်းဆိုတဲ့ မိန်းမနဲ့ ပတ်သတ်လာတိုင်း သူ့ရဲ့ ပေါက်ကွဲခြင်းက ဒီဘဝ ..ဒီမျှ..။

*

အခန်း(၅)

"ဟော..သမီးတို့ ရောက်နေကြတာလား.."

"ဟုတ်ကဲ့ရှင်..ဦးနေကောင်းတယ်နော်.."

"ကောင်းပါ့ဗျာ..သမီးတို့ ကျောင်းပိတ်သွားပြီဆိုတော့ ကိုယ့် မြို့ကို ယ်ပြန်ကြတော့မယ်ပေါ့.."

ကလေးတွေကိုအကောင်းဆုံးဘော်ဒါမှာ ထားခဲ့သည် ။ ဆယ် တန်း စားမေးပွဲကို ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ အောင်စေချင်လို့ ပဲလို့ တခြားသူတွေ ထင်စရာရှိပေမယ့် တကယ်ကတော့ရည်ရွယ်ချက် တစ်ခုတည်းမဟုတ် ပေ.. ၊

ဦးမြတ်စွန်းနဲ့ ဒေါ်သစ်ဝေတို့ ထွက်လာကြတော့ ကလေးတွေ ထိုင်နေတာမြင်လိုက်သည် နှင့် စွန်းကိုရှာဖွေမိကြကာ.. ၊

"ကလေးတွေရှိနေကြတာလား..စွန်းရော.."

သရပြန်ရောက် လာပြီး စွန်းကိုမတွေ့သဖြင့် မေးလိုက်မိ သည် ။ သရတစ်ခုခုဖြေဖို့ နောက်လှည့်လိုက်လျှင် အိမ်မှာ ကားတစ်စီး ထပ်ရောက် လာပြီး.. ၊

"ဖေကြီး..ပြန်ရောက်နေပြီ.."

နေသရကအိတ်ကြီးဆွဲလာပေမယ့် တံခါးဝမှာ ပဲပစ်ချလိုက် ကာ သရဆီပြေးလာ၏။ ပြီးတော့သူငယ်ချင်းချင်းပွေ့ဖက်သလို အား

ပါးတရဖက်ထားလိုက်ရင်း.. ၊

"တို့ ဖေကြီးက ခန့်ချောကြီးကွာ..ရည်းစားထားရမှာ တောင် လန့်လာပြီ.."

"ဘာလဲကွ..ငါ့သားစကားက.."

"တော်ကြာ..သားကောင်မလေးက သားကိုမဟုတ်ဘဲ ဖအေ ကိုလက်ညှိုးထိုးနေရင်.."

"ဟေ့ ဟေ့..လျှောက်နောက်မနေနဲ့ ..ငါ မင်းအဖေနော်.."

"ဟား ဟား ဟား.."

"အမလေး..ရည်းစားထားရမှာ လန့် လာပြီတဲ့ ၊ ကိုကိုကလား.."

ဟွန်း..မပြောလိုက်ချင်ဘူး.."

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ထိုင်နေသည့် လရောင်က အစ်ကိုဖြစ်သူ ကို နှာခေါင်းတွန့်မဲ့ရွံ့ပြီး မော့ကြည့်၍ .. ၊

"ခုမပြောသေးဘူး.."

"လရောင်နော်..မဟုတ်ကဟုတ်က.."

"ဒါမဟုတ်ကဟုတ်ကမဖြစ်နိုင်ဘူး..ဖေဖေသိတယ်.."

"ဟာ..မဟုတ်ပါဘူးဖေကြီးရာ၊ အဲ့ကောင်မလေးလျှောက်ဖွ နေတာ.."

"

"ဒါဖြင့် သူများ တွေကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာပြန်ချင်လွန်းလို့ ..အထုပ်ဆွဲပြီး တန်းထွက်လာကြတာ..မင်းကဘာဖြစ်လို့ ခုမှ .."

"အဲ့ဒါသားဖုန်းဆက်ထားတယ်လေဖေဖေရ..နယ်ပြန်ကြမယ့် သူငယ်ချင်းတွေက သူတို့ တောင်မပြန်သေးဘဲအားပါးတရ လည်ပတ်ပတ်ကြနဲ့ အဝီကဲကြတာ..ဘော်ဒါမှာ တီချယ်တို့ ရော အန်တီဆူးတို့

ရော အားလုံးရှိကြသေးတယ်..ဒီနေ့မှ ပြန်ကြမှာ .."

အဘိုးအဘွားတွေနဲ့ ဖအေကိုတော့ လျှာခလုတ်တိုက်မတတ် ရှင်းပြ နေရကာ၊ မျက်လုံးကလည်း မေမေ့ကို ရှာနေမိရင်း..၊

"ဖေကြီး..မေမေရော.."

လို့ မျက်နှာနားကပ်မေးမိ၏။

"သူ့ဇန့်သည် ပါလာလို့ ရေကူးကန်ဘက်ထွက်သွားတယ်.."

နေသရအကြည့်တွေက ညီမလေးနဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်စုဆီ တန်းရောက်သွားသည် ။

"ကိုကိုဘော်ဒါမှာ နေဦးမလား..ညလေးလည်း သူငယ်ချင်းတွေ ကို အိမ်ခေါ်ထားချင်သေးတာ..သူတို့ လည်း ကိုကိုလိုမပြန်ကြသေးရင် ကောင်းမှာ ပဲ..ညလေးမေမေဘယ်လောက်လှသလဲဆိုတာ ကြွားချင်လို့ .
."တဲ့ ..၊

လရောင်ပြောခဲ့တာကို သတိရမိတော့ သူငယ်ချင်းတွေ ရောက်လာ တဲ့ အဖြစ်ကို နားလည်သွားသည် ။ ပြီးတော့ ပြုံးရွှင်ရယ်မော နေတာ တွေပါ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့လျက်..၊

"သား..မေမေ့ကိုသွားခေါ်လိုက်မယ်.."

"သား.."

သရက နေသရလက်ကိုဖမ်းဆွဲထားလိုက်ပြီး ယောက္ခမတွေ မျက်နှာကို မသိမသာလှမ်းကြည့်၏။ ဦးမြတ်စွန်းနဲ့ ဒေါ်သစ်ဝေတို့ က မိန်းကလေးတွေနဲ့ ရယ်မောမပျက်ပြောဆိုနေကြပေမယ့် သူတို့ သားအဖ ပြောနေကြတာကိုလည်း သေချာမကြားရသော်ညား..၊

သရလှမ်းကြည့်လိုက်သည့် အဖြစ်ကိုတော့ နားလည်နေကြ သည်
သာ..။

"သူ့အလုပ်ကိစ္စအရေးကြီးလို့ ဖြစ်မယ်..မခေါ်နဲ့ .."

သရထပ်ပြောပြီး နေသရပခုံးကိုပုတ်ကာ..။

"သွား..ခရီးပန်းလာတယ်..ရေမိုးချိုးပြီးနားလိုက်ဦး.."

လရောင်ကလည်း အစ်ကိုနဲ့ အဖေရဲ့ အမှုအရာကို ကြည့်လိုက်
တာနဲ့ ရိပ်မိနေခဲ့၏။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်ပေမယ့်
မေ

မေ ရောက်လာမှာ မဟုတ်..။

"ကဲ..မြေးတို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေကြ..ဒီကနေကားဂိတ်ကို ဆင်း
မှာ မှတ်လား..ကားကကိုးနာရီခွဲမှ ထွက်မှာ ဆိုတော့ အေးဆေးနား လို့
ရပါတယ်.."

"ဟုတ်ကဲ့..ဘိုးဘိုး.."

အေးမြတ်ချိုရယ်၊ မေရီစိုးရယ်..သူဇာရယ်က တစ်ပြိုင်တည်း လိုလို
ခေါင်းညိတ်နာခံကြသည် ။ ဒေါ်သစ်ဝေက ပြုံးနေရင်း..။

"မြေးတို့ အန်တီပြန်လာရင် ညစာလက်ဆုံစားရင်း စကားတွေ ပြော
လို့ ရတာပေါ့နော်..သိန်းသိန်းရေ.."

"ရှင်..မေမေကြီး.."

"မြေးတို့ အတွက် ဒီညစာအထူးစီစဉ်စမ်း.."

"ဟုတ်ကဲ့.."

"ကလေးတွေကို ဘာမှ လိုလေသေးမရှိစေနဲ့ ..အခုအဆာပြေ တစ်ခု ခုအမြန်လုပ်..သူတို့ တွေဘာကြိုက်လဲမေးထားရဲ့ လား.."

အားလုံးလိုလေသေးမရှိဖော်ရွေ ပျူငှာကြသဖြင့် အေးမြတ် ချို့တို့ က တော့ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်လို့ ပါ၊ မျှော်လင့်နေခဲ့သည့် လရောင်သည် သာ..၊

"ဟဲ့..နင်ငါတို့ ပြန်တော့မယ်မို့လို့ လွမ်းနေတာလား.."

"ဟုတ်မှာ နော်..မျက်ရည်တွေဘူးသီးလုံးလောက် ကျလာ တော့မယ် .."

"မငိုပါနဲ့ သယ်ရင်းရယ်..ငါတို့ တွေတက္ကသိုလ်မှာ ပြန်ဆုံကြ မှာ ပါ..'

"ဟီး..ဟီး.."

"ခစ်..ခစ်.."

လရောင်မျက်နှာမကောင်းနေတာကို ဝိုင်းစကြရင်း အပေါ်ဆုံး လသာဆောင်လေးမှာ ထင်တိုင်း အော်ဟစ်နေခဲ့ကြသည် ။ လရောင် က သူတို့ တစ်ယောက်ချင်းဆီကိုကြည့်နေရင်း..၊

"နင်တို့ ငါ့အမေကို မာနကြီးလိုက်တာလို့ မထင်ဘူးလား ဟင်.."

"ဟင့်အင်း.."

"မထင်ပါဘူး.."

"အေးလေ..မာနကြီးတယ်ဆိုရင်တောင် ငါတို့ ကိုပဲကွက်ပြီး ကြီးတာ မှ မဟုတ်တာ..နောက်ပြီးနင့်အဖေနဲ့ အဖေ မသင့်မြတ်ကြတာ လည်း ငါ တို့ သိတယ်လေ.."

"အေးလေဟာ..နင်ကအရမ်းကံကောင်းတာပဲ..နှစ်ဖက်မိဘ ဘိုးဘွား

ကလည်း အရမ်းချမ်းသာတယ်၊ နင်တို့ မောင်နှမကိုလည်း ချစ် လိုက်ကြ
တာတုန်လို့ ..နင့်အဖေဆိုလူပျိုလေးကျနေတာပဲ၊ နင့်အမေကို လည်း ချ
စ်မှာ ပဲ..အဲ့ဒီလိုပြည့်စုနေတဲ့ နင့်အမေလိုလူက မာနကြီးမှာ ပေါ့.."

"ငါကတော့ တစ်ခါလောက်စကားပြောချင်တာ.."

သူတို့ ချည်းပဲနားလည်နေကာ သူတို့ ဘာသာတွေးယူကြရင်..၊

"ငါကတော့ အန်တီနဲ့ ဦးကိုတရားလိုဘက်ကတစ်ယောက်က ပြော..
တရားခံဘက်ကတစ်ယောက်ကငြင်းနဲ့ ..အမှုတစ်ခုတည်းကို ရင်
ဆိုင်ကြတာမျိုးကြည့်ချင်တာ..အဲ့လိုဖြစ်ကြတာရှိဖူးမှာ ပေါ့နော်.."

"ရှိတာပေါ့..ခဏ ခဏပဲ.."

"ဟင်..ဟုတ်လား.."

"တကယ်ပေါ့..အဲ့လိုဖြစ်တဲ့ အခါ ဘယ်သူနိုင်တာများ လဲ ဟင်.."

"မသိဘူး..ဘိုးဘိုးကြီးပြောတာတော့ အဲ့လိုဖြစ်နေကြလို့ ဖေ ဖေနဲ့
မေမေသိပ်မတည့်တာတဲ့ .."

လရောင် မျက်နှာလေးအိုသွားတော့ သူဇာတို့ မေးမယ့်စကား

တွေ ပြန်မျိုချခဲ့ကြသည် ။ ဒါပေမယ့် လရောင်ကလည်း ဒါတွေပြော
မိ ရင် ခံစားနေရတာလေးတွေ ပွင့်အံလာတတ်သည် ။

"မေမေက စိတ်ဓာတ်မာတယ်ဟ..ပြီးတော့.."

အမုန်းအငြိုးကြီးတတ်သူပါ၊ လူကြီးတွေကမပြောပေမယ့်
ကွယ်ရာမှာ ပြောကြတဲ့ စကားတွေကိုကြားလာခဲ့တာများ တော့ အရွယ်
ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်ပြီး တွေးမိလာခဲ့သည် ။

လက်ထပ်ကြစဉ်က ပုံမှန်အိမ်ထောင်ရေးမျိုးဟာ မေမေနိုင်ငံ

ခြားသွားမည့် အချိန်ကစပြီး အမည်မသိရောဂါတစ်ခုလို အိမ်ထောင်ရေး
မှာ ပိုးဝင်ခဲ့သည်။ ။

ဖေဖေနဲ့မေမေ လူမသိနိုင်သည့် နာကျည်းဖွယ်အဖြစ်တစ်ခု ဘယ်လို
ပုံစံနဲ့ ဖြစ်ပျက်ထားသည် ကို ဘယ်သူမှ ခန့်မှန်းမရခဲ့ဘဲ အကြင် နာနည်း
သည့် အခြေအနေကနေ ခပ်စိမ်းစိမ်းပြတ်တောက်သည့် အနေအ ထား
သို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ။

လင်မယားမျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး အလုပ်စကားဆွေးနွေးသည့်
အဆင်ပြေမှုတွေပါ ပျက်သုန်းခဲ့ရပြီး တစ်ယောက်အခန်းရှေ့တစ် ယော
က်သွားရပ်ရင်တောင် ပြဿနာတက်ကြတဲ့ အထိဖြစ်သွားခဲ့၏။

ဒါတွေဘာလို့ ပြောင်းလဲကုန်တာလဲဆိုတာ လူကြီးတွေ တောင်
မသိကြတာလရောင်ဘယ်လိုတွေးတတ်မှာ လဲ၊ မေမေ့အ ကြောင်း အား
ပါးတရကြွေးဖို့ ရာ စကားလုံးရှားပါးနေသလို မေမေဘယ် လိုမိခင်မျိုး
လဲ ဆိုတာလည်း ပြောမပြနိုင်ခဲ့.. ၊

ပြောနိုင်တာတစ်ခုသည် လရောင်တို့ မောင်နှမအပေါ်မှာ မေမေမကြ
င်နာခဲ့ပါ.. ၊

ဒါပေမယ့်..ဒါကိုလည်း ပြောမပြနိုင်သည် ဖြစ်ရာ.. ၊

အခန်း(၆)

"ဘုန်း.."

နှစ်ယောက်အတူတူဝင်လာကြရင်း လက်ကိုင်အိတ်ကြီးကို ဘုန်းခနဲမြည်အောင် ပစ်ချလိုက်သဖြင့် စွန်းရဲ့ ခြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲဖြစ် သွားသည်။ သို့သော်လှည့်မကြည့်ဘဲ ရှေ့ဆက်ခြေလှမ်းဖို့ ပြင်လျှင်..။

"မင်းနဲ့ စကားပြောဖို့ အတွက်..ကလေးတွေရုပ်ရှင်ကြည့်မယ် ဆိုတာ တမင်ခေါင်းညိတ်ပြီး ဝင်ချပေးခဲ့တာ.."

"အဲ့ဒီတော့..ရှင်စိတ်ကူးတွေကိုမှန်းဆတွေးတောမိပြီး ကျွန်မ ကပ ခုံးပေါ်တဘက်လေး ပြေးတင်ထားရမလား.."

"ဘုန်း.."

စွန်းကလည်း ပြန်လှည့် လာပြီး လွယ်ထားသည့် ဆလင်း ဘက်ခံကို ကြိုးပါလုံးထွေး၍ စားပွဲပေါ် ပစ်ချပေးလိုက်သည်။ စွန်းရဲ့ အိတ်က ရှော့ခနဲထွက်သွားကာ အရင်ချထားသည့် သာရရဲ့ အိတ်ကို တိုက်ချပစ်လိုက်၏။

သာရမျက်မှောင်ကုတ်ထားလျက်နှင့် ကြမ်းပေါ်ကျသွားသည့် အိတ်ကို မျက်တောင်ဖျားတွေစင်းကြည့်၏။

"ကဲ..ပြောလေ၊ ရှင်သူများ ပေါ်စွေစောင်းလိုက်ကြည့်ပြီး မလို

တမာပြောဖို့ တွေအမြဲတမ်းရှိနေပေမယ့် ကျွန်မကအမြဲတမ်းအားနေ

တာ

မဟုတ်ဘူး .."

"မင်းဘယ်တော့မှ မအားတာသိတယ်..မိသားစုအတွက် သား သမီး အတွက် နောက်ဆုံးမင်းရဲ့ လူမှုရေးဆိုတာတွေပါ မင်းအလုပ် လောက် ဘာမှ အရေး မပါဘူး"

"ရှင် သိနေသားပဲ.."

"သိတယ်..မင်းမသိသေးတာက မိဘဖြစ်လာရင်သားသမီးအ ရေးက ကိုယ့်အရေးထက်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာပဲ.."

"ဟုတ်လား..အဲ့ဒါရှင်အတွက်လေ၊ ရှင်အပေါ်သိပ်သိတတ် တဲ့ သား သမီးတွေဆိုတော့ ရှင်အတွက်ဟုတ်မှာ ပေါ့.."

"မင်းအတွက်တော့ မဟုတ်ဘူး လို့ ပြောချင်တာလား..ဆက် ပြော လေ.."

မျက်လုံးချင်းဆုံမိရင်း စွန်းကစူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ..၊

"ဟုတ်တယ်..ဘာလဲ၊ အဲ့ဒီစကားမျိုး ကျွန်မ မပြောရဲဘူးထင် လို့ လား.."

"မထင်ပါဘူး..ဒါကြောင့် ကလေးတွေမကြားသင့်တာ မကြား ရ အောင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ ဝင်ထားပေးခဲ့တာပေါ့..ငါမေးနေတာက မင်းရင် ထဲကပြောချင်တာတွေကို.."

"ကျွန်မမှာ ပြောချင်နေတာတွေ ရှိပါတယ်လို့ များ ရှင်ကိုပြော ခဲ့ဖူး လို့ လား.."

"မပြောခဲ့လို့ သိချင်နေတာ..မင်းငါ့ကိုတစ်ခုခုအမြင်စောင်းနေ တယ်

၊ အဲဒါက မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ အထင်လွဲသဝံန်တိုတာမျိုး မဟုတ်ဘူး.."

"အဟွန်း.."

ဖြစ်စရာလားဆိုသည့် မဲ့ပြုံးနှင့် ဆိုဖာမှာ တင်ပါးနဲ့ ကပ်မှီပြီး လက်ပိုက်သည်။ သူမပုံစံကိုသေချာကြည့်နေမိ၍ ..။

"မင်းအပေါ်တာဝန်မကျေတာ ပျက်ကွက်မိတာတစ်ခုခုမျိုး လည်း မဟုတ်ဘူး..မင်းရင်ထဲမှာ အကြီးကြီးရှိနေတာ.."

"ဟုတ်ချင်မှ လည်း ဟုတ်မှာ ပေါ့.."

"စွန်း.."

ရှေ့ထပ်တိုးလိုက်တော့ သူနဲ့ စွန်းနီးကပ်သွားခဲ့၏။

"အဲဒါငါနဲ့ ပဲ သက်ဆိုင်နေတယ်မို့လား..ငါ့ဘက်ကဘာမှ မသိခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို မင်းအကြီးကြီးခံစားနေတယ်ဆိုရင် အဲဒါကို ငါ့ဘက်ကဖြေရှင်းဖို့ မလိုဘူးလား.."

"မလိုဘူး.."

"လိုတယ်..မင်းတွေ့တာမင်းဘာသာမင်းမှန်နေပေမယ့် ငါ့ဘက်က ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ မင်းသိဖို့ လိုတယ်..မင်းကြောင့် လူကြီးတွေ ဘယ်လောက်စိတ်ဆင်းရဲနေကြသလဲ..မင်းအချိုးမပြေတာတွေ ကြောင့် ကလေးတွေနဲ့ လည်း .."

"အဲဒါရှင်ပူစရာမလိုဘူးသာရ..ကျွန်မမိဘစိတ်ဆင်းရဲတာ ကျွန်မကြောင့် ဆိုရင် အဲဒီငရဲကိုကျွန်မသွားရမှာ ရှင်အဖော်လိုက်ရမှာ မဟုတ်ဘဲ.."

"ငရဲထိမင်းအခုသွားရမှာ မဟုတ်ဘူး..လောလောဆယ် ကလေး

တွေစိတ်ဆင်းရဲနေတာကို မင်းဖြေရှင်းရမယ်..အမေကမကြင်နာ ဘူးဆို
တဲ့ သူတို့ ရင်ထဲကအစွဲကို ခုကစပြီးမင်း.."

"ဘယ်လိုပြင်ရမှာ လဲ..ပါးကွက်လေးပြေးကွက်ပေး၊ နဖူးလေး
နမ်းပြီးမှ ကားပေါ်တက်ဒါမျိုးလား..ဆောရီးပဲဿရ၊ စွန်းဆိုတဲ့ မိန်းမ
က စိတ်ထဲကမပါတာတွေ သရုပ်မဆောင်တတ်ဘူး.."

"ငါတို့ အားလုံးကတော့ သရုပ်ဆောင်နေတယ်ပေါ့.."

"ဒါတော့ ဘယ်သိမလဲ.."

"မင်းသိတယ်..မင်းသိလို့ ဒီစကားတွေပြောပြီးကပ်ရိနေတာ

စိတ်ထဲက မပါဘူးဆိုတဲ့ စကားမင်းမို့ပြောထွက်တယ်.. ဒီကလေး
တွေက မင်းဝမ်းနဲ့ လွယ်ပြီး မွေးထားခဲ့တဲ့ သားသမီးတွေ.."

"ဟုတ်လား..ကျွန်မကတော့ဝမ်းနဲ့ ပဲလွယ်ခဲ့လွယ်ခဲ့..ကျောပိုး ပြီးသ
ယ်လာရတာဖြစ်ဖြစ် 'သင်ကောင်းရင် ကျွန်ုပ်မဆိုးပါ..'ပဲ.."

"ဘာပြောတယ်.."

"ရှင် ကျွန်မကိုအော်စရာမလိုဘူး.."

ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် သာရကရှေ့တိုးလိုက်လျှင် စွန်းကသူ့ရင်
ဘက်ကိုပြန်ဆောင့်တွန်းပစ်ကာ..၊

"အဲ့ဒီသားသမီးတွေက ရှင်ကိုကူညီတယ်..သူတို့ ကြောင့် ရှင် အကျိုး
ရှိသွားတယ်၊ ရှင်အတွက်အကျိုးပေးခဲ့တဲ့ ကလေးတွေမို့လို့ ရှင် ပျာယာခ
တ်နေတယ်..ဒါပဲလေ၊ အကြင်နာဆိုတာအဲ့ဒီကဖြစ်တာတွေ မဟုတ်ဘူး
လား..ရှင်အကျိုးအမြတ်ရနေလို့ ပျာယာခတ်နေတာဘာ ဆန်းလို့ လဲ.."

"စွန်း..မင်း..မင်းဘာပြောလိုက်တယ်၊ အဲ့ဒါဘာစကားတွေ လဲ.."

"ရင်ထဲကစကားတွေပဲအတိဿရ..ရှင်ကအတိဿရဖြစ်သလို

ကျွန်မကလည်း 'စွန်း'.."

"ဟုတ်ပြီ..အဲ့ဒီတော့ မင်းနဲ့ ငါအစွန်းရောက်ကြတာချင်း ပြိုင် တာလား..ဒါဆိုကလေးတွေက ငါတို့ ကြားထဲမှာ ဘယ်လိုပါလာတာ လဲ.."

ဒေါသတလိပ်လိပ်တက်လာသည့် အကြည့်တွေက ကော့ နက်သည့် မျက်တောင်တို့ ကြားမှာ စူးစူးဝါးဝါးလက်တောက်နေခဲ့ လျက်.. ၊

"မသိဘူးဟုတ်လား..ရှင်ဘယ်သိမလဲ၊ ရှင်တို့ သားအဖကြိတ် ကြိခဲ့တဲ့ ကိစ္စကိုကျွန်မသိခဲ့တယ်လို့ ယောင်လို့ တောင်မတွေးမိဘူးလေ.."

ထိုအချိန်ထိ သူမဘာကိုရည်ရွယ်ပြီး ပြောနေခဲ့မှန်းသူမသိ သေး.. ၊

"ကျွန်မအမေရီကသွားမယ့်ညက သမီးငယ်ကိုဆေးရုံတင် လိုက်ရတာလေ..အဲ့ဒါရှင်တို့ သားအဖလက်ဝါးရိုက်ပြီး ကြံစည်ခဲ့တဲ့ လုပ်ဇာတ်ကြီး.."

ဿရမျက်လုံးတွေကျဉ်းမြောင်းသွားသည် ။ နှုတ်ခမ်းအစုံမ ဟတဟ ပွင့်သွားခဲ့ပြီး ဆွံ့အနေလျှင်စွန်းက ခပ်မဲ့မဲ့ကြည့်၍ .. ၊

"ကျွန်မကိုမသွားဖို့ ရှင်အသည်းအသန်တားတယ်..မရတော့ ကလေးတွေကို စည်းရုံးပြီးရောဂါတစ်ခုကောက်မွေးလိုက်တယ်.."

"တော်တော့စွန်း..အဲ့ဒါတွေ.."

"ရှင်ကဒါရိုက်တာ..သူတို့ ကရှင့်ရဲ့ အကျိုးဆောင်အက်တာ တွေလေ.."

"တောက်.."

"ဘာလဲ..ဘယ်သူ့ကိုတက်ခေါက်တာလဲ၊ ရှင်နေရာမှားနေ ပြီ.."

"နေရာမှားနေတာကမင်း..ငါ မဟုတ်ဘူး ၊ မင်းပြောသလိုငါ တကယ်ကြံစည်ခဲ့တာဆိုရင်တောင် မင်းငါ့ကိုပဲအပြစ်မြင်ရမှာ ..ကလေး တွေကိုနှစ်ရှည်လများ မုန်းမာန်ဖွဲ့နေရမှာ မဟုတ်ဘူး ..အသွားအပြန်မရှိဘဲ တစ်ဖက်သတ်ပေးဆပ်ကြတယ်ဆိုတဲ့ မိသမေတ္တာက 'သင်ကောင်း ရင်ကျွန်ုပ်မဆိုးပါ'တဲ့ လား..ဟွန်း.."

သရမျက်ဝန်းမှာ အထင်သေးမုန်းတီးသည့် အကြည့်တွေ ပြည့်လှုံလာခဲ့လျက်.. ၊

"မင်းရင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိနေနေ..အမေလို့ အခေါ်ခံရင် မိခင်စိတ်မွေးရမယ်..မိခင်ဆိုတာကိုယ့်ကိုယ်ကို အမုန်းခံပြီးတော့တောင် သား သမီးနဲ့ ဖခင်ကြားမှာ တံတားခင်းပေးရတယ်..အနီးအဝေးပတ်ဝန်းကျင်

တွေက ကိုယ့်ကိုမချစ်ရင်နေ ကိုယ့်ကိုမကျွေးချင်မကျွေးနဲ့ ..သားသမီး ကိုကြင်နာသနားနေကြရင် ကျေနပ်ကြတယ်..သားသမီးစားနေရရင် ကိုယ်ငတ်ပေမယ့် ပြုံးနိုင်ကြတယ်.."

သရရဲ့ စကားသံက ပြတ်ရှုတုန်ယင်နေကာ.. ၊

"မသိနားမလည်တဲ့ ကလေးတွေက အမေလို့ ခေါ်နေကြပေမယ့်..မင်းမှာ 'အမေ'ခေါ်ခံထိုက်တဲ့ ဂုဏ်ရည်ရှိရဲ့ လား၊ ပြန်တွေးပါဦး.."

"အမေခေါ်ပါ..ချစ်ပါခင်ပါလို့ ကျွန်မတောင်းဆိုခဲ့တာလား.."

"ဒါဆိုရင် မင်းကမတောင်းဆိုရဘဲ အမေဖြစ်လာရလို့ ထင်သလိုနေထင်သလိုပြောနိုင်နေတာလား..ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်မင်းမွေးထားတဲ့ ကလေးတွေကတော့ မင့်သားသမီးတွေပဲ..အမေဖြစ်နေသရွေ့ ဒီမိသားစု ဒီကလေးတွေရဲ့ တာဝန်ကမင်းမှာ ရှိတယ်.."

"ရှင်မှာ ပဲရှိတယ်လို့ ကျွန်မအစောတည်းကပြောခဲ့ပြီးသား၊

ဒီမှာ အတိဿရ ကျွန်မဝါသနာ ကျွန်မဆန္ဒကိုတားဆီးခဲ့တဲ့ အတွက် ရှင် နဲ့ အဲ့ဒီကလေးတွေကို.."

"မင်းထပ်ပြောနဲ့ တော့.."

"ပြီးတာပဲ.."

"စွန်း.."

ချက်ချင်းလှည့်ထွက်သွားတော့ သူမရဲ့ ပခုံးတစ်ဖက်ကို ဖျတ် ခနဲဆွဲ ကိုင် လှည့်လိုက်ပြီး..၊

"အဲ့ဒီတုန်းက ကလေးတွေဖျားနာကြလို့ မင်းမသွားခဲ့ရဘူး.. ဒါပေမယ့် မင်းနောက်ခြောက်လလောက်ကြာတော့ သွားတာပဲမို့လား.."

"ဟွန်း..မေးရဲသေးတယ်နော်.."

ပြောပြီး သူ့လက်တွေကိုဖယ်ချပစ်လိုက်ကာ..၊

"မိုးသည်းသည်းထဲမှာ လျှောက်ပြေးဆော့ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ကလေး ကို မိုးတိတ်သွားမှ အပြင်ထွက်ခွင့်ပေးတယ်ဆိုရင် အဲ့ဒီကလေး

ပျော်နိုင်မလား.."

"မင်းကကလေးမှ မဟုတ်ဘဲ..မင်းသွားချင်တယ်ဆိုတာလည်း အိမ်ရှေ့လမ်းမပေါ် မဟုတ်ဘူး ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုငါဘာတွေလုပ်နေမိသ လဲဆိုတာ ပြန်တွေးမိရဲ့ လားစွန်း..မနွေကကလေးတွေ အိမ်ကိုလာကြ တယ်၊ သမီးကမင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဖို့ ခေါ်လာခဲ့တာ.."

"ကျွန်မက ရုပ်ရှင်မင်းသမီးမို့လား.."

"မင်းသမီးတောင် မင်းလောက်ရိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး ..မင်းကတ ခြားကလေးတွေကို ဂရုမစိုက်တဲ့ အပြင် ကိုယ့်သားသမီးမျက်နှာကို လည်း မ

ငဲ့ဘူး..မိဘခရီးသွားမှာ ကိုတောင် လမ်းကဖြတ်လိုက်ပြီး လေ ဆိပ်ကိုပါ လာတဲ့ အထိ..မင်း.."

"လိုက်ပို့ပါဆိုလို့ လိုက်ပို့ပေးတာ..ကျွန်မဘာသာဘယ်က ဖြတ်လိုက် လိုက် ဘယ်လိုပုံစံဖြစ်နေနေ ရှင်ဝေဖန်စရာမလိုဘူး.."

"ဝေဖန်နေတာ မဟုတ်ဘူး ..မင်းရဲ့ သေးသိမ်မှုကိုထောက်ပြ နေတာ ၊ ပိုရှင်းအောင်ပြောမယ်..မင်းကိုကဲ့ရယ်နေတာ.."

"ရှင့်.."

ဒေါသနဲ့ ရှက်ခြင်းကြောင့် စိတ်ကအမှောင်ကျသွားသည် ။ စွန်း ရဲ့ လက်တစ်ဖက်ရိပ်ခနဲ မြောက်တက်သွားကာ.. ။

"အ.."

အားအပြင်းနဲ့ ရိုက်ပစ်လိုက်သော်လည်း ထိုလက်ကိုဿရက လက် တစ်ဖက်နဲ့ ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်သဖြင့် သူမလက်ပဲနာကျင်သွား လျက်.. ၊

"ရှင်နော်.."

ကိုယ့်ဘာသာဟန်ချက်ပျက်ပြီး ဿရရင်ခွင်ထဲကို ဘယ်လို ရောက် သွားခဲ့မှန်းပင် မသိလိုက်.. ၊

"ရှင်..လွှတ်နော်ဿရ.."

ပြောရင်း အတင်းရုန်းနေမိသဖြင့် သူမပဲဆိုဖာပေါ်ပစ်စလက် ခတ် ထိုင်ကျသွားကာ.. ၊

"နေဦး.."

စွန်းထလို့ ရအောင် ဿရက သူမရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်စီမှာ လက် ထောက်လိုက်ပြီး.. ၊

"မင်းငါ့ကိုဘယ်လိုသဘောထားထား..ကလေးတွေအပေါ်ဆက် ဆံ
တဲ့ မင်းပုံစံကို ပြင်ဖို့ ငါပြောချင်တယ်.."

"မပြင်တော့.."

"မင်းဒီတိုင်း နေကြည့် လိုက်လေ..."

သရ ကိုယ်ကိုမတ်မတ်ပြန်ရပ်ကာ ခါးထောက်လိုက်ရင်း..။

"မင်းနဲ့ ငါ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ဒီတိုင်းရှေ့ဆက်သွားဆို လည်း ရ
တယ်..ဒါပေမယ့်ကလေးတွေ မျက်နှာငယ်ဝမ်းနည်းနေတာကို ငါမကြ
ည့်နိုင်ဘူး.."

စွန်း နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေ့ပြီး မျက်နှာလွှဲလိုက်လျှင်.. ၊

"မင်းကတော့ကြည့်နိုင်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်နော်..ဘာတဲ့ ၊ စိတ်ထဲ
ကမပါဘဲ သရုပ်မဆောင်တတ်ဘူး..ဟုတ်လား.."

မေးဆတ်မေးပြီး ခပ်မဲ့မဲ့စိုက်ကြည့်ကာ.. ၊

"မင်းဘယ်လောက်ထိစိတ်မပါဘဲ နေနိုင်မလဲ..ငါစောင့်ကြည့် မယ်စွ
န်း၊ နောက်နေ့ကစပြီး မင်းဒီပုံစံအတိုင်းနေမယ်ဆိုရင် ငါကလည်း မင်း
ထက်ကိုးဆယ်ဆသာပြမယ်.."

စွန်းလှည့်မလာပေမယ့် လွှဲထားသည့် မျက်ဝန်းလေးတွေ လှုပ် ရှား
သွားတာ သူ့မြင်လိုက်သည် ။

ထို့ကြောင့် ဟွန့်ခနဲပခုံးတွန့်ရင်း.. ၊

"မင်းလိုအမေကတောင် ဥပေက္ခာထားနိုင်သေးရင် ငါကယော

ကျား.."

စွန်း သူ့မျက်နှာကိုဆတ်ခနဲမော့ကြည့်၏။ မျက်လုံးချင်းဆုံ ဆည်းကြ

လျက်..၊

"မင်းရဲ့ ဥပေက္ခာဘယ်လောက်ထိ အစွန်းရောက်နိုင်မလဲငါမ သိဘူး..
.ငါကတော့ မင်းဆီကရတဲ့ ဥပေက္ခာတွေအတွက်ပါ အပိုကဲပြ ဦးမှာ ..
ယောက်ျားတစ်ယောက်က သားမေ့မယားမေ့ဖြစ်သွားတာ သဘာဝကျ
တယ်မို့လား.."

"ရှင်က.."

စွန်းဘာမှ မပြောရသေးခင် သာရကလှည့်ထွက်သွား၏။ စွန်း ဆတ်
ခနဲထရပ်လိုက်မိကာ..၊

"တောက်.."

လက်သီးနှစ်ဖက် ဖိဆုပ်မိရင်း နောက်ကပြေးဆွဲမိမတတ် ခြေ
လှမ်းပြင်မိသေးသည် ။ နောက်တော့မှ ..၊

ရှင်လုပ်ကြည့် လိုက်လေ..၊

ရွဲ့ချင်တယ်ဆိုရင်တောင် ရှင်ခြေလှမ်းပိုကျလို့ ရတယ်ဆိုရင် သတ်..၊

*